

KOSMETICKÝ SALON V PŘEZLETICÍCH!

Tímto bychom Vás rády pozvaly do našeho salonku
v Přezleticích, kde nabízíme výše uvedené služby.

- **Manikúra a nehtová modeláž**
 - gelová modeláž (490Kč, doplnění 350Kč)
 - gel laky (250 Kč)
 - P-shine (190Kč)
- **Kosmetika**
 - Ošetření EXTRA (čas 90 min. cena 490Kč)
 - Pracujeme s bio kosmetikou přírodního charakteru Canaderm
- **Prodlužování řas**
 - metodou řasa na řasu - cena 1200Kč za nové řasy v ceně je již **první doplnění a kartáček na pročešávání ZDARMA**
 - doplnění řas po 3 týdnech - 400Kč
- **Prodlužování vlasů**
 - ceny individuální již od 7800Kč

Martina Drexlerová - 723 528 088 (Martina.V3@seznam.cz)

Důležitá telefonní čísla (při poruchách kanalizace)

Správce obce (první pomoc)
Zdeněk Jílek:
725 183 169

Opravy čerpadel – AQ SPOL:
274 811 876
724 816 990

Provozovatel vodovodu
a kanalizace – VHS Benešov:
zákaznické centrum
317 723 371

dispečink (pohotovost)
317 721 866

**Spravedlnost
a odvaha**

volte
70

Kandidáti do Zastupitelstva Středočeského kraje za Prahu-východ

zleva: Ing. Josef Pátek, starosta – Celákovice
Ing. Ondřej Přenosil, starosta – Brandýs n.L.
Ing. Miloš Šmolík, radní – Říčany

ODS

www.ods.cz/os.praha-vychod

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vreclonová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Sluněčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

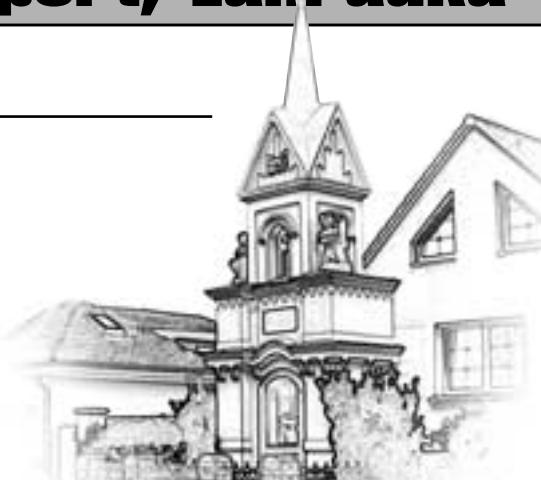

Nikde
není
tak hezké
vesnice
jak
Přezletice

TÉMA ČÍSLA: **Léto, sport, zahrádka**

Z OBSAHU:

- Sokol konečně roztahuje křídla
- LOH 2012 očima Přezletáků
- Švédí na návsi?

Přezletice • čtvrtletník zdarma • září • číslo 30 • 2012

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané.

Nejprve mi dovoďte pozdravit vás v novém školním roce a přivítat všechny po dovolených či prázdninách. Všem dětem tak přeji úspěšné zahájení dalšího studia, rodičům samé radostné zprávy o výsledcích práce jejich ratolestí. V opačném případě snad jen pevné nervy.

Jak bývá mým zvykem, pokusím se opět shrnout jednotlivé úkoly a projekty, na kterých pracujeme, případně ty, které považujeme za stávající zastupitelstvo za své priority. Dovolují si vám připomenout, že jsme na jaře letošního roku zaktualizovali Strategický plán obce, který si můžete pročíst na našich webových stránkách nebo je k nahlédnutí na OÚ.

V první polovině letošního roku jsme zrekonstruovali a zavedli plyn do obecního objektu v Cukrovarské ulici, kde bude, resp. již je, zázemí pro naše technické služby. Víím, že tato informace pro vás asi není moc zajímavá, ale ráda bych upozornila, že průběžně dokupujeme techniku, díky které se nám daří udržovat pořádek v celé obci. Bez tohoto zázemí by tyto práce nebylo možno plnit na stávající úrovni.

Během letošního podzimu vystavíme otočku autobusu na křižovatce ulice Veleňská, Zahradní, tak aby byla dopravně obsluhována i „horní část obce“. Vzhledem k tomu, že bylo zrušeno výběrové řízení na nového dopravce (o důvodech se dočtete dále ve zpravodaji), jednáme nyní s tím stávajícím – panem Štěpánkem, o podmínkách, za kterých bude ochoten prodloužit trasu autobusu.

Již jsem vás mnohokrát informovala, že za jednu z priorit považujeme vy-

budování vlastního objektu pro mateřskou školku. Vše máme již připraveno, jako vždy je problém s financováním. Již podruhé jsme neuspěli s žádostí o dotaci na Krajském úřadě Středočeského kraje (tzv. ROP Střední Čechy). Už druhý rok byla naše žádost zamítnuta. Nyní hledáme jinou možnost finančních zdrojů. V současnosti jednáme s jedním s většími investory o finančním zajištění celého projektu. Dosavadní jednání jsou velice nadějná, nicméně

dočud nejsou podepsány smlouvy, není nic jistého. Bude-li vás zajímat další průběh těchto jednání, sledujte zápisy z jednání zastupitelstev.

Dále jsme vypracovali projekty a získali stavební povolení na výstavbu kanalizace v posledních dvou ulicích, kde není obecní tlaková kanalizace. Jde o ulice Pod Hájem a Jilmová. Nyní budeme žádat o dotaci.

Neustále jednáme s ČEZem o modernizaci elektrické sítě v „horní části obce“. Zatím máme příslib, že alespoň v části této lokality by rekonstrukce měla proběhnout v roce 2015. Budeme se snažit o rychlejší průběh.

V souvislosti s touto rekonstrukcí by také probíhala rekonstrukce veřejného osvětlení a veřejného rozhlasu.

Jistě budete všichni souhlasit, že hlavní silnice v naší obci (ulice Veleňská, Dolní náves, Cukrovarská a Vinořská) jsou v katastrofálním stavu. Vzhledem k tomu, že tyto silnice nejsou v majetku obce, nýbrž jsou krajské, nezbyvá nám nic jiného než vyvíjet tlak na majitele, tzn. Krajský úřad. I zde se předpokládá finanční spolupráce obce (v rámci této akce máme v úmyslu vystavět kruhový objezd na Cukrovarské ulici, obrubníky okolo budovaných silnic, pevné zpomalovací pruhy a přechody pro chodce.)

Dovolte mi v této souvislosti jeden apel: Stávající vedení středočeského kraje, bohužel, po dobu celých čtyř let

v podstatě nereaguje a za pár dní tu budou opět volby, prosím zvažte dobře, koho v těchto krajských volbách podpoříte.

Na rozdíl od Kraje, my plánujeme výstavbu či rekonstrukci komunikací, které jsou v obecním majetku. V současnosti máme připravené projekty na dobudování chodníků a parkovacích stání v ulicích Zahradní a Na Váze. Také považujeme za prioritu rekonstrukci uličního prostoru v Kaštanové ulici, ulici Spojovací, připravujeme i výstavbu komunikace v ulici V Podskalí, kde však ještě nejsme vlastníci celého uličního prostoru.

Samozřejmě, problematických komunikací je daleko více, ale jistě pochopíte, že nemůžeme řešit vše najednou.

Snažila jsem se zmínit alespoň ty nejdůležitější a aktuální problémy a práce, projekty, na kterých pracujeme je samozřejmě více, ale to by mi nestačil celý zpravodaj.

Ještě mi dovoďte jednu poznámku, prosbu. Budete-li mít jakékoli dotazy, nejasnosti, podněty, moc vás prosím, kontaktujte kterékoliv zastupitele či zaměstnance obecního úřadu. Nespoléhejte na „zaručené informace“ od sousedů či z povídání v hospodě. Velice často se stává, že se od někoho dozvíme, že plánujeme něco, o čem nikdo ze zastupitelstva nic neví, či naopak. Jsou to zcela zbytečná nedorozumění, která mohou vést i ke zbytečným nepříjemným situacím. Proto opakují, chcete-li si cokoli vyjasnit, prosím neváhejte, zavolejte, napište či přijďte, rádi vás budeme informovat. Opravdu nemůžeme nést odpovědnost za informace, poskytnuté, byť i v dobré víře, panem či paní XY.

Na závěr vám přeji co nejprjemnější podzim a v zimě na shledanou.

Veronika Vrecionová

PROSBA O POMOC

Možná jste si všimli, že v kaplička Panny Marie na Dolní návsi je umístěn i její obraz. Vzhledem k tomu, že působením slunce došlo k jeho poškození, bude potřeba tento obraz buď opravit (pokud má odpovídající hodnotu) a nebo nahradit podobným.

Obracíme se na vás, obyvatele Přezletic, jestli náhodou neznáte autora tohoto obrazu, protože podle nám dostupných informací byl namalován občanem Přezletic; datum vzniku obrazu také bohužel neznáme. Děkujeme za pomoc. ZO Přezletice

— INFORMACE Z OBCE —

Nový dopravce na lince 302

zatím hned tak nebude. Díky tomu, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytla možná pochybnost o nejednoznačném výkladu stanovení nabídkové ceny, bylo hodnotící komisí doporučeno zadavateli zadávací řízení zrušit a ke dni 20.8. bylo zrušení oznámeno.

V žádném případě nebude tímto ohrožen provoz linky 302, protože současný dopravce – firma Štěpánek, má s ROPIDem a obcí smlouvu na provozování linky 302 až do roku 2014. 302 bude jezdit jako doposud.

Vzhledem k tomu, že se výběrové řízení zrušilo a bude se vyhlašovat nové, obec vstoupí do jednání s firmou Štěpánek a pokusí se vyjednat podmínky, za jakých by byla firma ochotna jezdit na nové obratiště autobusu na konci ulice Zahradní. Tato otočka se měla novým dopravcem začít využívat po zahájení jeho provozu na lince 302 (cca prosinec 2012), protože výběrové řízení bylo vypsáno už na prodlouženou trasu 302. O výsledku jednání budeme informovat.

Oprava zatáčky v Klenovské

je snad začarovaná. Bohužel patří do správy Prahy, respektive Technické správy komunikací Praha, kteří se k problému staví podobně jako SUS Mnichovo Hradiště k opravě silnice na Čakovice – NEJSOU PENÍZE. V červnu jsem čekala, jestli TSK nějak dostane, rozhodování se posunulo do července, kdy byly Prahou přislíbeny. V srpnu ještě nebyly, ale už jsou pryč na cestě, takže oprava ulomené krajnice v zatáčce bude provedena koncem srpna. Je září a na Klenovské se pouze objevil u autobusové zatáčky retardér, umístěný zde TSK na přání odboru dopravy ze Kbel, ale

v zatáčce samé stále zeje díra velikosti propasti v Macoše. Opětovně urgence o opravu jsme tentokrát rozšířili i na nevhodně umístěnou značku upozorňující na retardér, která je směrem od Přezletic šikovně schovaná za větvemi. Tak snad.

Nová otočka autobusu

Vzhledem k tomu, že jsme předpokládali zahájení provozu nového dopravce na lince 302 nejdříve od prosince 2012, dolaďovali jsme teprve v létě finanční stránku stavby nového autobusového obratiště. Nyní byly podepsány smlouvy a do konce října by měla otočka být hotova.

Čištění Vrbového potoka

Nyní můžu směle napsat Vrbového, protože zastupitelé schválili tento název jako vítězný z internetové ankety (více v rubrice Co je nového na www.prezletice.cz). Během srpna byla Povodím Labe prohloubena a zpřístupněna i východní část tohoto potoka a odstraněny mnohaleté nánosy bahna. Bohužel díky stále nevyjasněným majetkovým záležitostem na pozemcích, tvořících dno i břehy potoka, nemůže obec žádat o dotace na revitalizaci potoka i jeho okolí, a to včetně vybudování zpevněné cesty podél tohoto drobného toku.

Pejskaři, pozor!

Nějak opět někteří zapomináte, že pořízení psa vám za jeho chování na veřejnosti vzniká velká odpovědnost. V létě se v obci objevilo velké množství štěňat, a to včetně bojových či nebezpečných plemen. Chceme důrazně upozornit na platnost Obecně závazné vyhlášky 2/2008 o veřejném pořádku, opatření k jeho zabezpečení a čistotě v obci, kde článek V. jasně vymezuje pravidla pro volný pohyb psů na veřejných prostranstvích – vodítko či náhubek.

Nejsem zastáncem striktních příkazů, ale protože někteří pejskaři stále nerespektují i právo lidí na volný pohyb a svého psa nechají obtěžovat lidi, kterým to rozhodně vadí, je na místě opětovně platnou vyhlášku připomenout. Problém je, že si spousta pejskařů myslí, že jejich úžasného psa musí milovat všichni ostatní stejně jako páníček a že jim tedy rozhodně nebude vadit, když se na něj jen radostně vyřítí padesátikilové psí tele a bude kolem štěkat. A na pokyny páníčka nebude vůbec reagovat.

Uvědomte si všichni, prosím, že pes je prostě zvíře a to má asi trochu jiné pudry než lidé a hlavně že bude vyjadřovat svůj postoj k tomu, že je jim jiný pes nesympatický, rozhodně jinak než lidé. Mluvit neumí, tak bude prostě štěkat a vrčet. Lidé se hádají slovně, leckdy padnou i rány a psi se prostě poperou, zvláště ti, kteří mají agresivitu v povaze. Chodí-li někdo s nevychovaným agresivním psem na volno mezi ostatní lidi, tak je to strašná nezodpovědnost a bezohlednost vůči ostatním lidem. A nejlepší vůbec je, venčí-li takového psa (a stačí i štěně) děti; ty ho mohou mít i na vodítku, ale rozhodně v momentě, kdy se pes rozhodne si jít vyřítit účty s nějakým jiným psem, nedokáží psa zvládnout a neštěstí může být hotovo.

Neberte to, prosím, na lehkou váhu a přizpůsobte volný pohyb vašeho psa všem lidem i psům a kočkám okolo. Nechci chodit se svou labradorkou na vodítku a ještě se třást strachy, kdy se na nás vyřítí nějaký dobrman, doga, rotvailer a nyní módní Kavkazák. Nedokážete-li svého psa vychovat, tak si ho raději nekupujte a už vůbec ne bojové plemeno!

Ještě jedna věc na závěr – na mnoha místech obce jsou umístěny nejen odpadkové koše, ale i stojany se sáčky na psí výkaly. Využívejte je, prosíme, a po svém pejskovi uklízejte. Vždyť i třeba vaše malé dítě může na trávě vedle chodníku do hromádky šlápnout, neřku-li upadnout. A myslím si, že si to fakt nezaslouží!

LÍDA ČERVÍNOVÁ

■ Co je nového na www.prezletice.cz

Letní prázdninový čas patří prostě létu a nicnedělání, takže oba prázdninové měsíce se ani v obci relativně nic nedělo. Aktuality se plnily vesměs samými úředními zprávami a je škoda, že se někde u pořadatelů zaseklý fotky z fotbalového Memorálu Emanu Javornického (letos jsem se bohužel nemohla zúčastnit), aby se naše úřední stránky trochu odlehčily.

Fotografie z dvou dalších sportovních akcí se objevily až začátkem září a doufám, že některé rozesmály i nervozitou napjaté rodiče čerstvých prvňáčků či předškoláků,

kterým začal nový školní rok a řeší teď zásadní otázky, jestli bude paní učitelka na toho našeho kluka/holku hodná. Možná že by v dnešní době měli řešit spíš otázku, zda bude jejich dítě hodné na paní učitelku.

Přes léto visela na webu zajímavá anketní otázka ohledně názvu nově pročištěné původně bezejmenné vodoteče, která byla onehdy ministerstvem uznána jako potok. Na výběr k hlasování byly tři názvy potoka – Přezletický, Vrbový (podle místa pramenišť ve Vrbové ulici), Švédský (podle toho, že se Přezleticím říká Švédsko – proč se do-

čte dále ve zpravodaji) a nebo byla možnost zaslat návrh jiného názvu. Nikdo nic nezaslal, škoda. S převahou 47 hlasů vyhrál mezi účastníky ankety název Vrbový potok a na základě výsledku této ankety byl název Vrbový potok schválen i zastupitelstvem obce.

P.S. Po schválení názvu potoka na zasedání ZO dne 4.9.2012 došlo v anketní otázce k zajímavé změně – z původních 2 hlasů pro Švédský potok bylo ke dni 14.9. zaznamenáno hlasů 23; a pak že nemáme v dnešní době smysl pro humor. LČ

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 9. 7. 2012

- ZO schválilo možnost využití územní studie lokality B „Ke Ctěnicím - Bílá vrátka“.
- ZO schválilo možnost využití územní studie lokality C „Kocanda - K Podolánkám“.
- ZO rozhodlo, že obec Přezletice v souladu s § 6, odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění (stavební zákon) pořídí územní studii (§ 30 stavebního zákona), vyplývající z platného územního plánu Přezletic pro lokalitu A „Bílá vrátka - Ke Ctěnicím“.
- ZO projednalo zadání Územní studie lokality A z hlediska obsahu, rozsahu, cíle a účelu a doporučilo pořizovateli zadat zpracování výše uvedené územní studie podle tohoto zadání kvalifikované osobě.
- ZO uložilo starostce obce spolupracovat s pořizovatelem a zpracovatelem zejména v otázce uspořádání lokality A tak, aby ve studii byla graficky i popisem vyznačena ta část lokality, která bude vymezena jako budoucí obecní pozemek (cca 3,5 hektaru) pro situování školského areálu, rekreačních ploch a zařízení, sportovišť, parkových ploch a další veřejné infrastruktury obce.
- ZO vzalo na vědomí, že v souvislosti s prověřováním řešení lokality G byly započaty přípravné práce k řešení problematiky srážkových vod, přicházejících na území obce z prostoru Vinořského lesa a jeho nejbližšího okolí, které mají být zadržovány v systému retenčních ploch, který bude zaušněn do Ctěnického potoka (viz - článek 4, odstavec 6 územního plánu Přezletic). V této souvislosti uložilo starostce obce v této úvodní fázi maximálně spolupracovat se všemi zaangažovanými osobami (zpracovatel podkladů, veřejnoprávní orgány a další subjekty).
- Zastupitelstvo obce souhlasilo s uzavřením mandátní smlouvy na pořízení územních studií s paní Ing. Renatou Perglerovou, která pro výkon pořizovatelských činností splňuje kvalifikační požadavky podle §24, odst. (1) stavebního zákona a uložilo starostce obce uzavřít s paní Ing. Perglerovou příslušnou mandátní smlouvu.
- ZO projednalo návrh Plánovací smlouvy a po zápisu pozemku budoucího veřejného prostranství do KN na KÚ do majetku obce pověřilo starostku podpisem Plánovací smlouvy s firmou Ihome, s.r.o.
- ZO projednalo návrhy aktualizace SPOP a po zpracování všech připomínek bude plán opět umístěn na webovou stránku obce.
- ZO pověřilo místostarostku přípravou výběrového řízení formou elektronické aukce na dodavatele elektrické energie a na firmu, zajišťující likvidaci komunálních i tříděných odpadů.
- ZO rozhodlo, že nebude požadovat úhradu za používání obecního pozemku ve sportovním areálu u rybníka pro fotbalovou akci Memoriál Milana Javornického.
- ZO pověřilo starostku podpisem prohlášení obce ohledně účelové komunikace, které je vydáno na základě žádosti paní Václavové o hypotéku.

- ZO akceptovalo předložené nabídky a souhlasilo s navrženými kupními cenami. ZO rozhodlo, že pozemek parc. č. 953/11, 951, 953/1 v k.ú. Vinoř budou prodány vybranému zájemci. ZO pověřilo starostku obce k přípravě smluvních dokumentů a podpisem kupní smlouvy.
- Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.
- ZO projednalo žádost paní Kábelové o pronájem uličky Krátké a pověřilo starostku k přípravě a následnému vyvěšení záměru pronajmout část pozemku 529/1.
- V souvislosti s povinností uloženou územnímu celku v § 13 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 2 zákona č. 420/2004 Sb., v platném znění, ZO schválilo přijetí opatření k nápravě chyb a nedostatků uvedených ve Zprávě o výsledku přezkoumání hospodaření obce Přezletice za rok 2011, která byla schválena spolu se Závěrečným účtem dne 25.5.2012.
- ZO pověřilo účetní obce vytvořením směrnice k časovému rozlišení nákladů a směrnice oběhu účetních dokladů. Termín plnění: do 31.12.2012
- ZO pověřilo účetní obce předúčtováním majetku zatíženým věcnými břemeny na analytické účty. Termín plnění: do 31.12.2012
- ZO pověřilo starostku obce podpisem Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene s firmou LUMEN DISTRIBUTIČNÍ SOUSTAVY, s.r.o.. Smlouva je ve standardním znění.
- ZO projednalo opakovanou stížnost pana Tuláčka na firmu Woodface a doporučilo starostce a místostarostce opětovně požádat firmu Woodface o větší ohleduplnost vůči občanům, a to tím, že budou důsledně zavírat vrata do objektu firmy z ulice Zahradní, budou uklizeny kýble na nedopalky cigaret, auta obchodních zástupců budou zajíždět do dvora a bude zkontrolováno nastavení průmyslových kamer. Zástupci obce požádají o součinnost OP Koleč při kontrole aut v ulici Zahradní a dále požádají odbor dopravy o umístění odpovídající značky (např. zákaz zastavení či vyhrazené parkování) na parkovacím místě proti vjezdu do garáže p. Tuláčka.
- **Bod 17. Různé:**
Dotazy p. Hucka:
 1. na průběh VR na nového provozovatele linky 302 – místostarostka informovala o termínu otevírání obálek 23.7.2012 s nabídkami 9 uchazečů a následně hodnocení nabídek v souladu se zákonem č.137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Pan Hucek podotkl, že se ví, že vyhraje Stenbus a místostarostka jen zkonstatovala, že soutěž probíhá podle zákona a může se stát, že firma Stenbus předloží nejlepší nabídku a vyhraje; podobně jako dalších 8 uchazečů.
 2. na platnost smluv, doporučených k podpisu na mimořádných ZO – starostka řekla, že ze strany obce je vše v pořádku. P. Hucek to opět pochybnal a starostka mu doporučila řešit tento problém právní cestou.
 3. na platnost smlouvy s novým provozovatelem vodovodu a kanalizace VHS Bene-

šov – prý byla podepsána na mimořádném zasedání ZO. Starostka řekla, že byla podepsána po pověření podpisem na řádném zasedání ZO.

Dále byl vznesen dotaz na účetní vypořádání majetku ve správě JSDHO – místostarostka obce informovala, že doposud nepřišlo vyjádření o zrušení této jednotky ze HSZ Středočeského kraje. Po potvrzení zrušení bude majetek účetně dořešen.

DNE 4. 9. 2012

- Zastupitelstvo obce rozhodlo, že obec Přezletice v souladu s §6, odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění (stavební zákon) pořídí územní studii (§ 30 stavebního zákona), vyplývající z platného územního plánu Přezletic pro lokalitu G „Pod Bažantnicí“.
- Zastupitelstvo obce souhlasilo s uzavřením mandátní smlouvy na pořízení územní studie s paní Ing. Renatou Perglerovou, která pro výkon pořizovatelských činností splňuje kvalifikační požadavky podle § 24, odst. (1) stavebního zákona a ukládá starostce obce uzavřít s paní Ing. Perglerovou příslušnou mandátní smlouvu.
- Zastupitelstvo obce projednalo zadání Územní studie lokality G z hlediska obsahu, rozsahu, cíle a účelu a doporučilo pořizovateli zadat zpracování výše uvedené územní studie podle tohoto zadání kvalifikované osobě.
- Před schválením územní studie lokality G bude svolána neformální schůzka pro zájemce (uvedené na předaném seznamu) o problematiku uvedené lokality.
- ZO souhlasilo s uzavřením Rámcové smlouvy s firmou OBADI s.r.o. a pověřilo starostku obce k podpisu této smlouvy.
- ZO pověřilo starostku přípravou a podpisem smlouvy s firmou ZEPRI s.r.o. na realizaci tlakové kanalizace v ul. Jilmová a ul. Pod Hájem.
- ZO pověřilo starostku podpisem Smlouvy o dílo 241/2012, Smlouvy o převzetí části povinností ze smlouvy a Dodatek č. 4 k Rámcové smlouvě ze dne 11.6.2008 s firmou Benuga.
- ZO souhlasilo s uzavřením smlouvy o zřízení věcného břemene (elektropřípojka k RD) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.
- Místostarostka obce seznámila ZO se zprávou o činnosti Obecní policie Koleč za 06/2012. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.
- ZO rozhodlo, že nabídka o pronájem části pozemku p.č. 529/1 nespĺnila požadované náležitosti a projednáváný bod programu je nehlasovatelný.
- ZO souhlasilo s vyvěšením záměrů darování hmotného majetku v souladu s inventurami předem určenému zájemci (Sboru dobrovolných hasičů Přezletice) a pověřilo místostarostku obce k zajištění potřebných právních kroků. ZO pověřilo místostarostku obce k dalšímu jednání se SDH Přezletice.
- ZO se usneslo vydat na základě §17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. a v souladu s §10 písm. d) a §84 odst. 2 písm. h) zákona

- č. 128/2000 Sb., obecně závaznou vyhláškou č. 3/2012 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Přezletice a zároveň ruší OZV č. 1/2012. ZO pověřilo starostku obce a místostarostku obce k vydání OZV č. 3/2012.
- ZO souhlasilo s vyvěšením záměru prodeje pozemku parc. č. 1337/82 a pozemku parc. č. 1344/1 v k.ú. Vinoř. ZO pověřilo starostku obce k vyvěšení záměru prodeje na úřední desce obce.
- ZO souhlasilo s návrhem rozpočtového opatření č. 2 a pověřilo účetní obce a správce rozpočtu k jeho provedení.
- ZO jmenovalo členy výběrové komise pro výběrové řízení na odvoz odpadu v následujícím složení: Ing. Červínová, Ing. Panýrová, Ing. Neumann. ZO jmenovalo náhradníky, a to: Ing. Dvořák, P. Kopáčová DiS.
- RŮZNÉ:**
 - ZO souhlasilo s poskytnutím příspěvku na sportovní akci „0.Přezletická trefa do černého“ ve výši 1 tis. Kč.
 - ZO souhlasilo s poskytnutím příspěvku na sportovní akci „Sweden Cup“ ve výši 2 tis. Kč.
 - ZO rozhodlo o pojmenování dosud bezjmenného potoka v obci názvem „Vrbový potok“.

- ZO pověřilo Ing. Dvořáka informovat ČUZK o pojmenování dosud bezjmenného potoka v obci na „Vrbový potok“.
- **DOTAZ:** Dle územního plánu jsou stanoveny parametry pro rozvoj obce, tj. např. omezování výstavby v souvislosti s počtem obyvatel. Dotaz: zda již nebyly tyto limity překročeny nebo zda se k nim počet obyvatel již neblíží. Odpověď: zatím limity nebyly překročeny, jsou mj. striktně hlídány příslušným stavebním úřadem. Obec musí vycházet z počtu trvale přihlášených obyvatel (nikoli ze skutečně bydlících) a tento počet je aktuálně cca 1.150 osob.
- Ing. Panýrová upozornila, že řadou obyvatel stále není respektována OZV o veřejném pořádku, zejm. čl. 5, který řeší pohyb psů (na území obce na vodítku, event.. s náhubkem). Většina obyvatel toto ustanovení respektuje, ale část obyvatel nikoli. Ing. Panýrová požádala, zda by bylo možné důrazněji tyto povinnosti připomenout např. i v zápisu ze zasedání ZO a důrazně upozornit, že porušování vyhlášky je pod sankcí až 50 tis. Kč. Starostka obce navrhla upozornit na tyto skutečnosti i v Obecním zpravodaji. Pi. Hanzlíková v této souvislosti doporučila zároveň připomenout používání sáčků na psí exkrementy.

- místostarostka obce seznámila ZO se zcela aktuální informací ve věci autobusové obsluhy v obci. Zadavatelem výběrového řízení na nového provozovatele (ROPID) bylo obci oznámeno, že výběrové řízení bylo aktuálně zrušeno a bude vyhlášeno nové zadávací řízení. V dopravní obsluze obce se tedy zatím nic nemění, stávající provozovatel (Jar.Štěpánek) má s obcí uzavřenou smlouvu až do r. 2014. O vývoji v této oblasti bude ZO dále informováno.
- P. Hucek – dotaz k mateřské školce (zda jsou již známy náklady provozu). Další dotaz: jaký by byl počet dětí, které by se mohly umístit v nové školce. Zda budoucí kapacita (52 dětí) bude odpovídající a zda obec prováděla v této oblasti průzkum. Odpověď: náklady na stávající provoz školky jsou vyčísleny ve finančních výkazech obce; náklady na provoz nové školky jsou pouze odhadovány. Dostatečnost či nedostatečnost kapacity budoucí školky je aktuálně neodhaditelná, obec samozřejmě vychází z demografického vývoje, který je však nestandardní vzhledem k masivní výstavbě v obci a okolí.

Obecní policie Koleč zasahuje

Po pár letech fungování naší spolupráce s kolečskou obecní policií, která pro nás alespoň částečně nahrazuje chybějící přezletickou, musíme konstatovat, že je tato spolupráce přínosem jak v prevenci možných trestných činů na majetku našich spoluobčanů (samozřejmě krádeže se vyskytují a vyskytovat asi i budou, přesto nahodilá přítomnost policistů může znesnadnit provedení krádeže), tak i při zvýšení bezpečnosti automobilového provozu zejména na Vinořské ulici.

O to víc nás překvapil dopis místostarosty obce Koleč, kde nám sděloval stanovisko PČR DI Praha venkov - pana ing. Martina Kavky, že s platností od 1.10.2012 ruší svá rozhodnutí tý-

kající se stanovených úseků pro měření rychlosti vozidel i v naší obci. Ve spolupráci s panem místostarostou jsme požádali PČR DI o zachování měření rychlosti na Vinořské, protože je to nejbližší cesta do Vinoře jak pro děti do školy, tak pro ostatní občany, kteří buď jdou touto ulicí na další autobus do Prahy či tudy chodí k lékařům, na poštu a do obchodů. Vzhledem ke zvyšujícímu se počtu nových obyvatel, zejména pak rodin s malými dětmi, je chodník do Vinoře velice frekventovaný a obec se snaží i nepravděpodobným měřením rychlosti donutit neukázněné řidiče sundat nohu z plynu. Doufáme, že naši žádosti bude vyhověno.

STATISTIKA ČINNOSTI OBECNÍ POLICIE KOLEČ

Přestupek	květen	červen	červenec
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	4	4	3
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	8	5	7
Překročení povolené rychlosti	12	11	9
Přestupky proti veřejnému pořádku	3	1	3
Kontrola osob	4	3	4

Mikroregion Povodí Mratínského potoka

Ačkoliv se někomu může oprávněně zdát, že k Mratínskému potoku to máme tak trochu přes kopec, přesto jsou i Přezletice členem svazku obcí z tohoto povodí. Vždyť Veleň a Brázdím jsou doslova za rohem a myslím si, že mnoho Přezletáků je s občany okolních obcí v příbuzenském vztahu.

Prvotní smysl vzniku tohoto svazku obcí bylo vzájemné jejich propojení pomocí cyklotras, které by vznikly na základě znalostí místních poměrů okolo jednotlivých obcí a využily by zejména původní polní cesty i jiné komunikace než ty hlavní. Spolupráce všech obcí přinesla své ovoce a tak je na webových stránkách sdružení s názvem www.mratinsko.cz umístěno mnoho tras pro cyklovýlety v našem nejbližším okolí. Některé obce už teď dokonce zpracovávají i itinerář jednotlivých tras, a to včetně označení náročnosti, počtu kilometrů i výškového převýšení. Doporučujeme zvláště rodičům malých dětí navštívit výše uvedené stránky a podívat se, kam by se dalo s dětmi bezpečně dojet při kratším i delším výletě na kole. A rozkliknete-li si jednotlivé obce na trase, dozvíte i spoustu zajímavostí a tipů na to, co se dá u „sousedů“ navštívit. **LČ**

— CO SE U NÁS UDÁLO —

Léto byla zase trošku bláznivé, kdy v červenci teploty kolem 40°C vystřídaly dny o 20 stupňů chladnější a v srpnu jsme si to zopakovali. Teplé dny byly letos přímo báječné pro rajčata, která jsme mohli o prázdninách sklízet plnými hrstmi. Někdy to už skoro lezlo krkem. Ačkoliv i okurkám se v jejich sezóně dařilo, přesto bych letošní prázdninový klid nazvala s klidným svědomím „rajčatovou sezónou“ 😊.

Horko, zima, horko, zima se ale vůbec nelíbilo květinám v truhlících našich rozkvetlých oken, balkonů, teras i třeba dveří – chudinky kytičky splihle visely a žiznivě lapaly po dechu. Přesto jsme i letos našli **výherce naší velké letní soutěže** – viz ve zpravodaji dále.

V pátek 24.srpna se ve **Ctěnickém zámku** konala tisková konference k zahájení výstavy v prostorách zámku s názvem „Večerníček Chaloupka na vršku a jiné pohádky z ateliéru Šárky Váchové“. Byla to první akce pořádaná novým vlastníkem Ctěnického zámku, kterým se po více než ročním uzavření celého zámeckého areálu stalo Muzeum hlavního města Prahy. V neděli 2.září se zde slavily dožínky, které zahájily cyklus pořadů představujících lidové tradice, řemesla, zvyky i pochoutky z dob minulých a tomuto tématu by měl být celý areál přizpůsoben. Zároveň Muzeum hl.města Prahy plánuje v jednotlivých částech zámeckého areálu pořádat krátkodobější výstavy; nyní probíhá výstava „Světové dědictví v hloubkách země a zpřístupnění jeskyně České republiky“, která je vyvrcholením celoroční kampaně Ministerstva životního prostředí „Dny jeskyní v Praze“. Více informací o programu ve Ctěnickém zámku najdete na www.muzeumprahy.cz.

3.září začal školní rok, ale tuto „neradostnou“ událost zpestřily dětem poutové atrakce, které od středy lákaly veselými písničkami na střelnici, řetízkač, houpačky i obří skluzavku. A cože se u nás dalo? No přece druhou zářijovou neděli se u nás slaví **POSVÍCENÍ**.

V sobotu odpoledne vyrostly na prostranství horní návsi u Křenů pod rukama pracovníků technických služeb obce a zástupců Sdružení dobrovolných hasičů dva

stany. Jeden byl postaven pro občerstvení v podobě burčáku, hroznové štávy i vína různých ročníků, druhý stan byl připraven pro posezení ve stínu

při posvícenských koláčcích, kávé a poslechu písniček v podání Špalíčku Praha.

Ve 14 hodin se nejprve konalo malé zastavení u kapličky Panny Marie s farářem vnošského kostela Pavlem Jančíkem. Ve tři hodiny paní Hanzlíková přivítala všechny na „našem posvícení“ a zároveň s paní starostkou poděkovali všem těm, kdo se na přípravě celé akce podíleli. Od 15 hodin byl připraven již tradiční posvícenský program – k báječným koláčkům a kávě hrál veselý lidový písničkář Západoňák z Prahy. Mnoho přítomných dospělých se přidalo ke zpěvu těch nejnámějnějších, zatímco ti nejmenší doprovodili beze studu svými tanečními kreacemi mnoho a mnoho písniček. Zážitkem pro ně, vlastně spíše pro rodiče i prarodiče, bylo, když je profesionální tanečníci vzali mezi sebe do kola. V pauzách mezi jednotlivými částmi vystoupení

se děti s rodiči přesunuli na druhou část návsi, aby si užili toho pravého poutového veselí. Malí i velcí stříleli na papírové růže nebo sestřelovali kovové válečky, aby si pak za povedenou trefu vybrali zaslouženou odměnu. Děti si rozhodně nenechaly ujít „nesmrtelné“ lodičky houpaček a ty větší zkoušely, jestli se letos dokáží vyhoupnout ještě výš než loni. A řetízkový kolotoč se točil a točil a radostný pokřik dětí dával najevo, že jim se hlava na rozdíl od rodičů rozhodně nezatočila. Kdo se nebál výšek, mohl si vyšplhat na velkou gumovou klouzačku a spustit se z ní prudce dolů; někteří se ale raději vrátili po laně dolů.

Po dvou hodinách lidových písní ohlásila paní Hanzlíková „zlatý hřeb programu“, konečně muzikanti zahráli Přezletický pochod, který složil přezletický skladatel Josef Hulíčka pro svou milou už v roce 1945; zároveň pozvala pana Hulíčku mezi muzikanty, aby si s nimi buď jen zazpíval a nebo i oddirigoval svou skladbu, tentokrát zvlášť upravenou pro Špalíček. Za velkého potlesku si pan Hulíčka svou píseň zazpíval – viz titulní strana.

A pilo se i pivo, dokonce řezané a kdo chtěl změnit hudební žánr, mohl zajít do Hospody Na náměstí, kde pan Zahradníček mladší na své klávesy hrál neuvěřitelně pecky, a to včetně Tomáše Kluse a jeho aktuální písničky „Za co, Pane Bože, za co“. A hrál pak k tanci až do skoro pozdního večera; některým tanečnicím byl parket sakra malý, ostatně posuďte sami, jen omluvte sníženou kvalitu fotografie 😊.

Odpoledne se chýlilo ke konci a i kachnička se zelím a knedlíčkem se z žaludku vytratila a tak přišla jistě vhod opečená klobása v restauraci Na statku, která byla takovou pěknou tečkou za tím naším programem. **LČ**

Co je to za otázku? Někdo možná nahradí slovo otázka slovem jiným začínajícím třeba na písmeno B, ale každopádně jméno Švédsko se objevuje v letním čase v Přezleticích poměrně často.

První letní zmínka o Švédsku byla v návrhu pana S. na pojmenování potoka, tekoucího v lokalitě Pod zahrady, a návrh zněl Švédský potok. Tento návrh se pak objevil v zápise ze zasedání ZO ze dne 9.7.2012, kde bylo zároveň zapsáno, že se vyhláší anketa na pojmenování dosud bezejmenného potoka. Anketa byla vyhlášena i v letním čísle zpravodaje a hned zkraje července přišel první návrh na pojmenování (Vrbový potok – podle místa pramenů, tj. Vrbová ulice) a zároveň dotaz na to, proč by se měl potok jmenovat Švédský.

Spousta Přezletáků si teď řekne: No protože jsou Přezletice Švédsko!

To sice všichni vědí, ale během pár let, kdy připravuji zpravodaj a vlastně i kroniku, jsem se setkala minimálně s dvěma názory, a to dost rozdílnými. První měl souvislost s počasím, respektive zimou jako ve Švédsku. To tedy tvrdí spíše někteří přespolní z blízkého okolí, ale vzhledem k tomu, že v dolní části obce je vždycky daleko větší zima než v horní a hlásí-li televizní rosníčky přzemní mrazíky, tak na dně Velikého rybníka vždycky jsou, asi na té zimě něco pravdy bude.

Druhý názor, a asi ten nejsprávnější, má souvislost s hokejem, který se v Přezleticích hrával na hodně dobré úrovni až do poloviny 60.let minulého století; no bodejť ne, když kluci váleli jako Švédci, zvláště přezletický Tumba Johansson (Mirek Chrupa – viz prosincové číslo Obecního zpravodaje z roku 2010 v článku Na pivo se „Švedy“). Hokejové mančafy z okolních vesnic také prý měly pojmenování po světových týmech, Vnořští měli být Rusáci. To ovšem vnořští popírají, no posuďte sami: srpnové čtvrteční odpoledne jsem se setkala ve vnořské cukrárně s jedním hokejistou (nemohu jmenovat, slíbila jsem, že budu o jeho mlsání mlčet jako hrob), který rozhodně neví, že by si vnořský tým říkal Rusko a ani to neslyšel. Ale že jsou Přezletice Švédsko, to samozřejmě ví. Ale proč, tak to už zase prý neví. Tu vstoupil do cukrárny další sportovec, pro změnu fotbalista-nohejbalista (ten nemlsal, ale přišel pro mlsání pro svou ženu), ale ani on nevěděl důvod názvu

Švédsko. Když tu najednou se ozval z útrobu cukrárny hlas: Protože Přezletice jsou od Vnoře na sever, takže jsou to prostě Švédci, pravil pan Marcipánka Semecký. A mezi cukráři se rozproudila debata o tom, že když byla Vnoř i Přezletice ještě součástí okresu Praha – Sever (později se okres změnil na Praha – východ), tak prostě byly Přezletice severněji než Vnoř, takže to bylo severské Švéd-

udělen znak obce. Vidíte ho před sebou, že? A vidíte ty barvy? Modrá a žlutá, prostě barvy Švédska jako vyšité.

Bohužel Zpravodaj je černobílý, takže pro upřesnění - Hrot loveckého oštěpu má oporu v erbu Hradeckých z Přezletic. Modrý hrot ve zlatém poli barevně odpovídá jejich modrozlatě polcenému štítu. Jedná se o druhý z dvojitě rodů psaných s přídomkem z Přezletic.

Dobylí Švédové Přezletice aneb byla bitva Švédů na přezletické návsi?

sko. Toliko názor rodilých Vnořáků.

Tak to máme do třetice sice všeho dobrého, ale názory jsou tak nějak od zdi ke zdi. Zatím poslední pokus o dopátrání

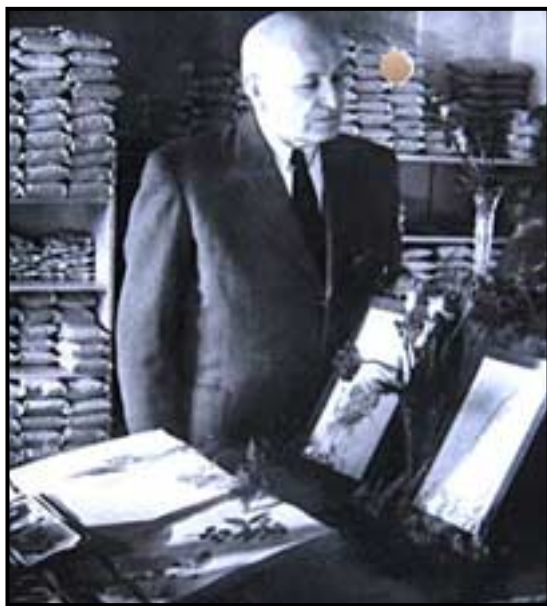

Zlatý klas (na modrém pozadí) je inspirován tradicí místního podání, že nedaleký Zlatý kopec má pojmenování odvozené od zlaté pšenice díky úrodnosti zdejších polí. (tolik vysvětlení autora návrhu znaku Stanislava Kasíka z Heraldické kanceláře Dauphin v Roudnici nad Labem)

Hradečtí z Přezletic vlastnili Přezletice v 16.století, respektive v jeho první polovině. O pár desítek let později v roce 1618 vypukla třicetiletá válka a jedna z jejích posledních bitev byla ta se Švedy na Karlově mostě (jak jistě všichni znáte z hodin dějepisy či návštěvy petřínské bludiště). Jak by to tenkrát s Prahou dopadlo, kdyby nebyl podepsán v říjnu vestfálský mír, to si raději nebudeme představovat; důležité je, že třicetiletá válka skončila a švédské vojsko táhlo z Prahy domů, do Švédska. A kde leží Švédsko směrem od Prahy? Na sever. A kde leží Přezletice? Tak nějak trochu na trase. Takže je úplně možné, že i přes naši Dolní návěs nějakí Švédci skutečně táhli a kdoví, zda se tu s někým nepoprali 😊. **LČ**

— HISTORICKÉ DR(O)BEČKY —

Jméno Jan Mikolášek z Jenštejna se určitě nebude objevovat v učebnicích dějepisu, ačkoliv zní velmi vznešeně a mnozí si při jeho vyslovení představují nějakého šlechtice (třeba ze 14. století Jana z Jenštejna). Tak to rozhodně není, ačkoliv měl se šlechtou v padesátých letech dost společný osud. Ze vám to jméno něco vzdáleně říká?

Zázračný léčitel Jan Mikolášek

Bodejť ne, jsme přeci v Přezleticích, které jsou od Jenštejna coby kamenem dohodil a mnozí starousedlíci si třeba vybaví i tvář. Tvář léčitele a bylinkáře, ke kterému chodili na radu ohledně svého zdraví lidé nejen z blízkého okolí, ale třeba i ze země „za velkou louží“. O tehdejších vládčích z Hradu nemluvě.

Prvně jsem jméno léčitele Mikoláška zaslechla při povídání s přezletickými hokejisty, kteří měli v osobě bylinkáře sponzora vybudování mantinelů i elektrického osvětlení kluziště či svých prvních dresů. Podruhé jsem se s tímto jménem setkala v dobových časopisech, které mi pravidelně nosí úžasný pan Kraumann, a to včetně novin z let padesátých, ve kterých byl zmíněn rozsudek okresního trestního lidového soudu v Brandýse nad Labem nad „zázračným doktorem“, který „si udělal z míchání bezcenných drog miliónový kšeft“ (citace z novin).

Kdo vlastně byl Jan Mikolášek, úředně zkoušený lékař, bylinkář, jak zněla jeho oficiální vizitka? Snad zloděj a podvodník, který se obohacoval na úkor pracujícího lidu, a nebo to byl člověk, který svůj život zasvětil léčivým bylinám a diagnostice chorob?

Vraťme se v čase až do roku 1889 do Rokycan, kde se 7. dubna Jan narodil jako sedmé dítě ze třinácti. Jako jediný podědil po svém otci i dědovi lásku k zahradničení; už tehdy ho zvláštním způsobem přitahuje jeden druh rostlin – léčivé bylinky. Při svém zaměstnání v rakouském Himbergu v zámecké zahradě u arcikněžny Wurmbrand Stupachové a arcivévodě Reinera se mu stalo osudovým setkání s cikánkou, která mu při hádání z ruky předpověděla, že „bude léčit lidi přírodou“. Později, když pracoval ve Vídni, setkal se se světoznámým lékařem Zeilesem, který v Mikoláškově rozpoznal velké nadání a cit pro léčitelství. Už v té době pochopil, že to nejsou jenom bylinky, které dokáží pomoci lidem v uzdravení, ale neméně důležitá je jejich víra v uzdravení. Tato myšlenka, že „Příroda prostřednictvím léčivých bylin dokáže dělat zázraky, ale to je jen polovina léčení. Druhou polovinou je víra v uzdravení“ byla v podstatě základem jeho léčitelských úspěchů.

Po 1. světové válce se vrátil do rodných Rokycan, kde se setkal s léčitelkou Mühlbacherovou, která diagnostikovala choroby lidí pouhým prohlédnutím lahvičky moče proti rozsvícené lampě. I ona v něm rozpoznala nadání pro léčitelství a trpělivě mu vysvětlovala, jak ze skleničky s močí rozpozná nemocné plíce, žaludek, žlučník či dělohu a měchýř.

Zní to jako pohádka, ale je fakt, že svým stanovením diagnózy z pouhé lahvičky moče a následným předepsáním bylinné kúry pomohl řadě lidí, a to i velmi významných (T.G. Masaryk, H. Benešová, Saša Rašilov, O. Scheinpflugová, Max Švabinský, A. Zápotocký). „Víra tvá tě uzdraví“ bude skutečně asi tím nejdůležitějším prvkem ve vztahu léčitel – pacient. Hodně z nás, vychovaných v materialismu, se často v těžkých životních situacích obrací k „něčemu mezi nebem a zemí“ a prosí o pomoc. U Jana Mikoláška se té pomoci lidem dostalo velmi často a jestli tomu pomohly „zázračné schopnosti“ léčitele či mnohaletá praxe a pozorné všimání si lidí, to dnes už těžko posoudíme. Samozřejmě nemůžeme ani pominout to, že neměl jen obdivovatele, ale setkával se i se závidlivostí – měl prostě víc než ostatní, což bylo mnohým trnem v oku.

Léčitelství i diagnostiku bral Jan Mikolášek jako své životní poslání a nelze mu asi zažlívát, že byl nucen léčit i kapacity německého gestapa. Odmítl-li by, kdoví, jak by s ním nacisté naložili. Po válce strávil nějaký čas ve sběrném táboře pro odsunuté, kam se dostal po zatčení revolučními gardami. Teprve na zásah A. Zápotockého, kterému zachránil nohu před amputací, se mohl vrátit zpět do Hradečna, kde do té doby žil.

Po válce chtěl změnit prostředí a našel si pozemek v Jenštejně, kde postavil svou vilu. Ordinoval zde 12 let a skoro každý den přijímal něco mezi 150 – 200 pacientů. Tak ohromné číslo si dnes ani snad nedovedeme představit; mít pořadové číslo třeba 198 znamenalo strávit celý den v Jenštejně. Ale na druhou stranu sem pacienti nikdo jezdit nenutil, že? A že přijížděli z hodně velké dálky, aby si „vyčekali“ svou návštěvu u léčitele, který byl pro mnohé jednou z posledních možností jak léčit svou nemoc.

A přišla léta padesátá... Po smrti A. Zápotockého, který nad Mikoláškem držel ochran-

nou ruku, vyrazili rudí krvelační psi po stopě rozsáhlého majetku Jana Mikoláška a hledali záminku, jak se dostat vyhlášenému léčiteli na kobylku. Tehdejší lékařské kruhy ho odmítaly a považovaly za šarlatána, což vládnoucí třídě nahrávalo do karet. Přestože si Mikolášek za svou diagnostiku neúčtoval žádný poplatek, směsí předepsaných bylin už pochoptitelně zdarma nebyly. Ačkoliv z tohoto prodeje platil daně, bylo to právě obvinění z daňového úniku, které ho v roce 1959 přivedlo před již zmínovaný soud. Uveřejňované populističtější články v novinách, kde si pracující lid stěžoval na chování léčitele, který „fušuje“ do činnosti socialistického farmaceutického průmyslu a socialistického bezplatného zdravotnictví, byly jedním z hřebíčků do rakve léčitelství činnosti Jana Mikoláška. Rozsudek zněl jednoznačně – 5 let vězení a propadnutí veškerého majetku ve prospěch socialistického státu.

Po návratu z vězení v roce 1963 se odstěhoval ke svému příteli MUDr. Urbánkovi do Prahy a k léčitelství se až do své smrti v roce 1973 nevrátil.

A tak nám dnes zůstávají jen vzpomínky na člověka, který byl možná označován za šarlatána a podvodníka na jedné straně, na té druhé byl vynášen do nebe za svou pomoc, když všechny možnosti socialistického zdravotnictví selhaly. Ale co jeho přínos místním lidem, třeba v podobě zájemců o ubytování či o jídlo v době čekání? A co jeho finanční příspěvky třeba již zmínovaným přezletickým hokejistům a nebo příspěvek na obecní kanalizaci v Jenštejně a mnoho kulturních i sportovních akcí? Takže kde je ta pravá pravda?

Správnou odpověď bychom měli hledat hlavně u těch, kterým pomohl svou diagnostikou (z pouhé lahvičky moče!) a směsí léčivých bylin prodloužit jejich život. Nebylo jich zrovna málo – „Když jenom skromně odhaduji, že jsem alespoň jednomu člověku ze sta prodloužil život o 1 rok, pak mně vychází, že jsem zachránil pro tuto krásnou zemi 40 000 let života a jsem šťasten, protože vím, že jsem žil sice odlišný, ale užitečný život“ cituje slova léčitele Václava Kovandy ve svém článku „Zázračný léčitel Jan Mikolášek“.

LČ s použitím materiálů z článků Václava Kovandy a Pavla Chobotského

Senát ho postihl tvrdým trestem: tři roky odnětí svobody. Ale to, co ho asi nejvíce bude bolet, je propadnutí milionového majetku, vily, auta, tisíců kilogramů bylin a zákaz činnosti. A tím – doufáme – zhasne nejen svatozář zázračného lékaře Mikoláška, ale i jiných, jemu podobných šarlatánů.

To to uteklo, skoro jako voda. Ta z nebe ale díky tropickým dnům letošním rozkvetlým truhlíkům moc nepřála, takže zalévání konvemi či hadicemi se stalo prubířským kamenem pro přežití rozkvetlé krásy. Ale podařilo se a v naší letní soutěži o nejrozkvetlejší okno a předzahrádku se o porovnat třeba malé okno s bohatou květinovou výzdobou se sem tam umístěným květináčem okolo velké terasy; leckdy to vypadalo, že porovnáváme místo muškátů a petúnií jablka s hruškami.

Komise nakonec vybrala vítěze a věřte či nevěřte, výherci obou soutěží byli shodní s vítězi internetové ankety. Nekorunovanou královnou 5. ročníku rozkvetlých oken, dveří i schodů se stala **Miluška Kubelková** z Veleňské ulice, která soutěž o nejrozkvetlejší okno vyhrála již potřetí! Jednou získala cenu i za nejrozkvetlejší předzahrádku, takže uznejte sami, že se královnou stala po právu. Vzhledem k tomu, že každý rok nás při vjezdu od severu do obce vítají kaskády fialových petúnií a vítaly nás i před soutěží a jistě budou i další roky, rozhodla se hodnotící komise udělit paní Kubelkové zvláštní cenu, tzv. Květinovou rentu. A protože se říká „třikrát a dost“, budeme se už příští rok petúniemi jen kochat a rozkvetlá okna z čísla popisného 228 už nebudou zařazena do naší letní soutěže.

obce, dolů na Zlatý kopec (kdo přišel na to, mít kopec v dolíku, hm, hm, hm).
Paní Andrea Ledvinová bydlí s manželem a předškolákem Adamem v ulici Pod Zahradou a ve srovnání s paní Kubelkovou má zahradku, že se na ní všichni tři sotva otočí, o předzahrádce ani nemluvě. Přesto dokázala z tohoto minima vytvořit opravdu krásnou

si jistě vybaví ty upřené oči kocoura v botách, kterým prostě nejde odolat, a tak je Pepa vlastně všude zdejší ☺.

Velká letní soutěž 2012 je minulostí

kombinaci skvěle rozkvetlého okna s do růžovožlutofialova laděnými „milióny zvonků“ na pozadí malilinké předzahrádky se stále zelenými rostlinami; však také na internetu získala suverénně největší počet hlasů (45 pro předzahrádku **paní Ledvinová** a o 13 hlasů pokořila předzahrádku hospody Na náměstí, která skončila na skvělém druhém místě).

„Ať také vyhraje někdo jiný“, řekla skromně paní Kubelková, když jsme jí letos byly předávat pamětní list a finanční odměnu pro vítěze. „Já si ty petúny pěstuju hlavně pro svou radost, ale lhal bych, že mě výhra nepotěšila. Řeknu vám, že to letos byla honička ty truhlíky a květináče vůbec osázet. Když se měly kupovat sazenice, byla jsem po operaci achilovky a měla nechodit sádra. Způsobily jsme s Verunkou pěkné pozdvižení v obchodě, protože jsem si půjčila invalidní vozík, Verunka se mnou jezdila jako s nákupním košíkem mezi regály a takhle jsme letos těch 120 sazenic nakoupily.“ Veronika se při vzpomínání své maminky upřímně smála. Samozřejmě kromě smíchu přiložila i ona ruku k dílu a pravidelným odstraňováním uschlých květů pomáhala nejen doma, ale i u babičky (vedlejší domek, jehož okna rozkvetla krvavě rudými petúniemi – pozn.red.). Ještě chvíli jsme si užívaly u Kubelků chvíli pohody na rozkvetlé terase, snědly skoro všechny česnekové jednohubky, oňuchaly se s oběma pejsky (zlatý retrívr a jorkšír) a vyrazily s druhou cenou na opačný konec

Paní starostka předala Pamětní list i finanční odměnu na malé zahradce, čemuž zvědavě přihlíželo štěně maďarského ohaře ze sousední zahrádky. Možná, že vyhlíželo pravidelného návštěvníka zahrádky rodiny Ledvinů, zrzavého kocoura Pepu, pro kterého je v rohu připravena místička na žrádlo. Však se také Pepa na nás přišel podívat a byl docela překvapený, že vidí svoji paničku paní starostku. To víte, kocour, ten je všude doma, stačí skočit přes plot, potok a další plot... a kdo z vás viděl Shreka, ten

Ale nejsme tady kvůli kocourovi, ale kvůli rozkvetlé předzahrádce. Paní Ledvinová výhru v konkurenci všech květy přetékajícími záhonky vůbec nečekala a byla vítězstvím ve 4. ročníku naší soutěže lehece, ale mile překvapena. Přistěhovali se do Přezletic teprve před pár lety, a to doslova, z opačného konce Prahy z Vokovic. Tématicky vlastně Zlatým kopcem zvolili podobné místo, protože ve Vokovicích těsně osedlali s další částí Prahy 6, a to Červeným vrchem. „Maminka bydlí v Letňanech, takže jsme hledali nové bydlení spíš na tomto konci Prahy a nabídka bydlení na Zlatém kopci vypadala lákavě“, dozvěděly jsme se během krátké návštěvy u Ledvinů. Inu Přezletice (o tom jak jsou a hlavně byly krásné už v roce 1946 více v rubrice Co se u nás událo). Nejen hezké místo k bydlení, ale i fakt, že Adam má babičku vlastně jen přes pole doslova za humny, to jistě ocení nejedna rodina s malým dítětem, zvláště chodí-li oba rodiče do práce.

Loučíme se před domem. Stačí malý pohled k sousedům blízkým i těm vzdálenějším a můžeme za komisi životního prostředí konstatovat, že příští ročník Velké letní soutěže bude hodně napínavý. Máme se nejen na co těšit, ale jistě se budeme mít při procházce přezletickými ulicemi hlavně i z čeho těšit.

Všem zahradnicím a zahradníkům patří velký dík za zkrášlování naší obce a za rok s rozkvetlými okny a předzahrádkami na shledanou. **LČ**

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

Nahoře obrázek z 50.let, kdy č.p.28 „převzalo“ do své péče JZD. Dole současný pohled na týž dvůr. Rádost se posadit na verandu, vid', Evo?

O tuhle fotku jsem vás prostě nemohla ochudit! Díky ing. Neumannovi, který byl při příletu olympioniků na kbelském letišti, můžeme vidět přivítání zlaté medailistky se vši parádou. Však se prý Bára na svého psa těšila úplně ze všeho nejvíc.

To šli takhle jednou dva na ryby do našeho rybníka a místo ryby se na háčku objevila želva. Komupak asi frnkla tentokrát? Po krátké rekonvalescenci ve vaničce, kde si milá želva zklidnila krk poškrábaný od háčku, byla odejita k místnímu chovateli.

To se to ale pěkně u Šillerů v neděli 2.září sešlo! Bronzové cinkání znělo pomalu jako zvony. Zatímco synové Kuba a Vojta získali bronz (pohár) za třetí místo ve Sweden Cupu, máma Renata bronz (medaili) vybojovala v 0. Přezletické trefě do černého.

Kachnička pokaždé jinak aneb naplněný osud uprchlíka (viz minulé číslo)

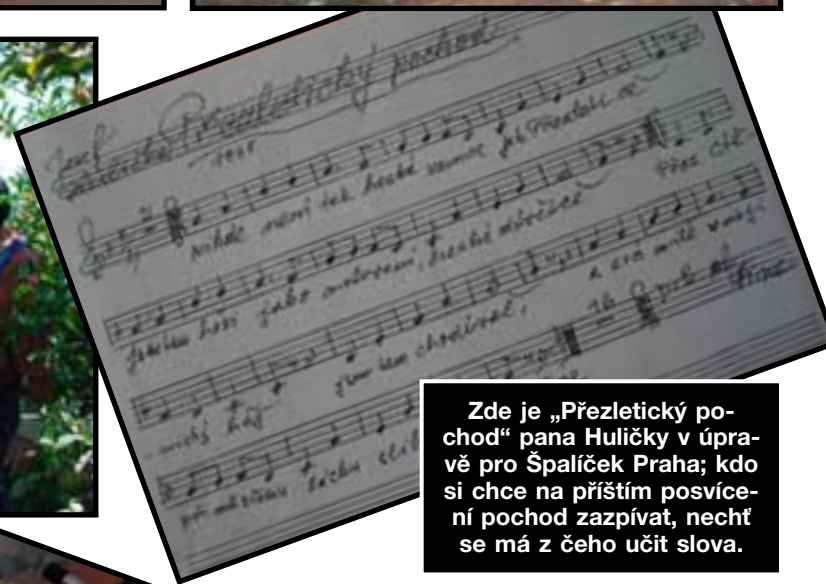
A prej že letos nerostou! A ani se nemusí chodit do lesa, stačí dát pozor při čištění bot

Utíkej, Míšo, utíkej! A Míša utíkala, utíkala až si doběhla pro zlatou medaili.

Tak jaká asi bude letos úroda? „Vypadá to slibně“, lze vyčíst z výrazu Míly Hanzlíka. Stolní Rulanda chutnala na hroznu skvěle, děkuji, tak teď bych prosila ještě ochutnat tu tekutou ☺.

Zde je „Přezletický pochod“ pana Huličky v úpravě pro Špalíček Praha; kdo si chce na příštím posvícení pochod zaspívat, necht se má z čeho učit slova.

Milé děti, tak takhle nějak se narodili dva kosí bratři, které znáte z Večerničku. Starší Josef „za osmnáct“ a mladší Václav „bez dvou za dvacet“. V truhlíku s mátou, který má pan Petr Kůs z ulice U Ctěnického potoka na okně, se na začátku července usadili kosi, takže měl po celý měsíc spolubydlíci. Stačilo jen otevřít okno a novou příhodu z Večerničku s názvem „Jak kluci přišli na svět“ sledovat.

-- PŘEZLETICKÝ SUP --

SPORT

Fotbal

V sobotu 14. července tohoto roku se jako tradičně uskutečnil již XXVI. ročník „Memořiálu Milana Javornického“, tentokrát za účasti 10 mužstev. Týden před začátkem turnaje proběhlo rozlosování, které rozdělilo mužstva do dvou skupin po 5 účastnících. Ve skupině A se utkala mužstva SK RSC PŘEZLETICE, FC PÁJA VINOŘ, HASÍČI PRAHA, RFC M.O.R.D. a VINOŘ. Ve skupině B pak mužstva KUBELKOVI POVSTALCI, HOSPODA „U KAČERA“, RADONICE, PDP RADOTÍN a M-BUBO. Každé z mužstev tedy čekaly 4 zápasy ve skupině a pak případný postup mezi 4 nejlepší (2 z každé skupiny) a boj o poháry, případně o celkové vítězství v tomto prestižním turnaji.

Po deštových přeháňkách v průběhu celého týdne se před zahájením turnaje v sobotu 14. července 2012 počasí konečně umoudřilo a vše mohlo v 8.00 hodin ráno začít. Bojovalo se urputně o každý bod získaný ve skupinách a mezi 4 postupující se nakonec dostala mužstva FC PÁJA VINOŘ a RFC M.O.R.D. ze skupiny A a KUBELKOVI POVSTALCI a RADONICE ze skupiny B. Domáckému mužstvu SK RSC PŘEZLETICE bohužel 2 výhry, 1 remíza a 1 prohra s celkovým bodovým ziskem 5 bodů na kýžený postup nestačily.

V následujících čtvrtfinálových zápasech si to pak mezi sebou rozdala mužstva FC PÁJA a POVSTALCI a dále pak RFC M.O.R.D a RADONICE. Porážení z těchto zápasů FC PÁJA a RADONICE se utkali o 3. místo a šťastnějším byl nakonec po penaltovém rozstřelu tým FC PÁJA VINOŘ. Na mladé mužstvo RADONICE pak zůstalo nepopulární 4. místo, ale náladu jim určitě zlepšil zisk trofeje pro nejlepšího střelce turnaje, kterou získal Denis Tancoš, jenž byl zároveň nejmladším účastníkem turnaje. Finále se tak stalo soubojem již ostřílených finálových účastníků, kterými byli KUBELKOVI POVSTALCI a tým RFC M.O.R.D. z Nehvizd, za které nastoupil i syn Milana Javornického, na jehož počest se tento turnaj pořádá. Zápas byl až do konce velmi vyrovnaný, ale v nakonec se již po třetí za sebou radovali KUBELKOVI POVSTALCI, za které nastoupili i někteří hráči naší omladiny účastníci se za tým Přezletic Hanspaulské ligy malého fotbalu. Kromě zisku 2. místa se nakonec mužstvo z Nehvizd může pochlubit i ziskem trofeje pro nejlepšího brankáře turnaje, kterou získal Martin Král.

Konečné předání cen kolem 18 hodiny pak proběhlo tradičně v přátelském duchu a ceny pro nejlepší týmy i jednotlivce předal osobně mladší bratr zesnulého Milana Javornického, Bohouš. Vše se nakonec uzavřelo jako obvykle pohodovým posezením s občerstvením a můžeme se opět těšit na shledanou při příštím ročníku 2013.

Tomáš Říha – ředitel turnaje

„ilustrační foto“

V září začala jubilejní 80.sezóna Hanspaulské ligy Podzim 2012. Do uzávěrky našeho zpravodaje stihli odehrát svůj první zápas ve veteránské lize fotbalisté SG Přezletice a je dost možné, že by raději hráli až po uzávěrce – prohra 0 : 5 se Starcema na chmelu a ještě na domácím hřišti ve Kbelích není zrovna ideálním vstupem do sezóny. I když je možné, že naši borci zvolili taktiku „první vyhrání z kapsy vyháň“ a v příštím zápase s mužstvem MSG též ve Kbelích už strhnou výhru na svou stranu. Držíme palce. (tak bohužel na poslední chvíli jsem dostala neoficiální zprávu, že ani druhý zápas neskončil vítězně a tým SG Přezletice prohrál 5:7)

Družstvo mladých SK RSC Přezletice začíná první zápas teprve v sobotu 15.9. a hraje doma (Kbely) s týmem Ross Crock. Držíme palce, aby „mladí“ vlétli do sezóny lépe než jejich kolegové z veteránské ligy a doufejme, že se nenechají při hře rozhodit lehce lechtivým názvem klubu svého soupeře a soustředí se skutečně jen na hru ☺.

Jezdeckví

Ve dnech 10. - 12. srpna se na kolbišti v Ptýrově nedaleko Mnichova Hradiště konal národní šampionát ve skocích na koni kategorií dětí a mladších i starších juniorů. V družstvu Prahy přispěla významným dílem ke zlaté medaili i Dagmar Neumannová na koni Batmann z Jezdecké společnosti Ctěnice (na fotografii druhá zleva). Ve vítězném týmu byly společně s ní ještě Anabelle E. Kruf (COLOR LINE K), Ivana Hronová (LENTIMUS) a Anna Kellnerová (ZONNEDOEP-TOLTIEN) Cyril Neumann

Triatlon

O víkendu 25 - 26.8. se v Podersdorfu konaly triatlonové závody se statusem otevřeného mezinárodního mistrovství Rakouska. Pořadatelé připravili tři samostatné závody za účasti 1.500 triatletů. V závodě s nejdelší distancí (Ironman: 3,8 km plavání + 180 km cyklistika + 42,2 km běh) se představil i přezletický Tomáš Tvrzník startující v barvách pražského HISPORTEAMU. Na startu první disciplíny se účastníci sešli v sobotu v 7 hodin ráno na břehu Neziderského jezera (Neusiedler See). Vzhledem k tomu, že jezero je velice mělké, byla hodinu před závodem naměřena teplota vody 24,5 °C. Dle pravidel to znamenalo zákaz plavání v neoprenech. Plavecká část byla rozdělena do dvou okruhů. Tomáš vyběhl z vody v čase 1 hodina 17 minut. Cyklistická část závodu byla vedena v šesti 30-ti kilometrových okruzích po kvalitních silnicích mezi vinicemi. V každém okruhu se projíždělo centrem Podersdorfu, kde vládla fantastická atmosféra. Po prvních 60-ti kilometrech o sobě začalo tvrdě dávat znát letní slunce a později se pak ještě přidal v otevřené části okruhu vítr. Druhou disciplínu zvládl Tomáš za 5 hodin 17 minut. Po cyklistice čekal na závodníky závěrečný běh – maraton. Odpolední slunce sílilo a dávalo zabrat všem triatletům. V poslední disciplíně dle svých slov Tomáš mírně zaostal za svým očekáváním. Maraton dokončil po 4 hodinách a 15 minutách. Ale i tak z toho pro něj byl v cíli nový osobní rekord na „ironmanské“ trati – 10 hodin 54 minut. Zároveň také 63. místo v celkovém pořadí závodu.

Pro Tomáše Tvrzníka to byl letos již druhý „ironmanský“ závod. Tím prvním byl jeden z největších triatlonových závodů starého kontinentu na ironmanských distancích - Challenge Roth (Německo). Letošní jednatý ročník se konal 8.7. jako mistrovství Evropy organizace ETU (Evropská triatlonová unie). Organizátoři registrovali více jak 3.200 startujících jednotlivců a přes 680 štafet. Zde cí-

lovou pásku protnul Tomáš Tvrzník v celkovém čase 11:23:50 na 240 – tém místě (v kategorii do 35 let). V porovnání s tratěmi v rakouském Podersdorfu má německý Roth výrazně náročnější profil cyklistické části.

Zpracovala LČ

Nohejbal

Letošní nohejbalový turnaj SWEDEN CUP se poprvé za svou sedmiletou historii konal ve dvou dnech. Ne že by to tak bylo naplánováno, ale počasí tomu tak chtělo, a proto z původních 16 týmů, které přijely v sobotu, se jich v neděli sešlo už jen 11.

V sobotu 1.září se tradičně začalo v 9 hodin s 30minutovým zpožděním a i přes předpovědi špatného počasí se vše zdálo být v pořádku. Po základních skupinách se rozjely rozřazovací skupiny, které okolo 15 hod přerušil déšť. Na základě hlasování všech týmů se dohrávka odložila na neděli.

V neděli se sešlo o 5 týmů méně než v sobotu a někteří za to byli rádi, neboť nedorazili obhájci loňského vítězství a horcí kandidáti na obhajobu tým Světlušek, a také poměrně silné Kubíčkově Trio.

V základních skupinách došlo hned k prvním překvapením, kdy průměrem nejmladší mužstvo Maliňáci skončilo ve skupině na druhém místě a následně se v pavouku dostalo mezi nejlepší osmičku. Současně nováčci turnaje Sokol VINOŘ X a Y se podělili ve skupinách o první a poslední příčku a bratrovražedný souboj ve vyřazovací části prokázal, kdo že je ten lepší. Částečným překvapením také byla výhra Švédů nad silným týmem

Černobyly. Následně však potvrdili nevyrovnané výkony a po prohře s Otloukánek skončili na 4. Místě; Otloukánek získal bronz. Finále se neslo v komorním duchu, neboť ostatní týmy z dvoudenní únavy turnaje odjížděly po vyřazovacích bojích domů. Jako favorit nastoupil tým Sokol VINOŘ Y, jakožto vítěz rozřazovacích skupin. Proti němu se postavil Rich Bitch, který skončil na druhém místě ve skupině. Jejich předchozí zápas ve skupině skončil vítězstvím VINOŘe a tak se nečekala žádná změna. Ve finále již VINOŘ vedla 1:0 na sety a ve druhém setu 6:1. Ale nohejbal je sport jako každý jiný kde se stávají „zázraky“. Tým Rich Bitch začal hrát uvolněně a druhý set otočil na svou stranu. Za stavu 1:1 na sety bylo vidět na týmu VINOŘe zklamání z nedotáhnutí dobře rozehraného setu do vítězného konce a také fyzická únava. Toho využil tým Rich Bitch a stal se vítězem 7. ročníku Sweden Cupu.

Výsledné pořadí:

1. Rich Bitch, 2. Sokol VINOŘ Y, 3. FC Otloukánek, 4. Sweden Team, 5. Podskaláci, 6. Černobyl, 7.Maliňáci, 8. Sokol VINOŘ X, 9. Morgan Team, 10. Splávek, 11. Lečo

Jiří Krejčoves, ředitel turnaje

Sportovní střelba

V sobotu 8.září pořádal Sportovně střelecký klub Přezletice na své střelnici ve Ctěnicích další ročník Podzimní ceny Přezletic ve střelbě z malorážky. Závod byl jako tradičně vypsan pro jednotlivce, zařazen do II.kategorie a rozdělen do disciplín 60 ran LM, SM a tzv.standartu 3 x 20 ran LM, SM.

Už pár týdnů před závodem se plnila startovní listina, protože Podzimní cena byla jediným závodem ve Středočeském kraji těsně před mistrovstvím ČR, které se konalo v termínu 15. a 16.září, a mnoho střelců si potřebovalo před bojem o republikový titul vyzkoušet atmosféru závodu.

Během 4 směn závodu na 60 ran z malorážky se vystřídalo na střelnici 55 závodníků, z nichž si většina počkala až do půl čtvrté na vyhlášení výsledků a někteří z nich se pak připravili i k závodě na 3 x 20 ran (rekordní počet 16 přihlá-

NĚCO MEZI SPORTEM A PEŘÍM

Střelba z praku alias Měšická prakyáda

Letos se 25.srpna uskutečnil již 16.ročník a opět proběhl za účasti přezletických prakoštelců, kteří k tomuto zatím neolympijskému sportu mají tak nějak neuvěřitelně blízko a opravdu hodně natrénováno. **František Louček, Antonín Judita a Ota Spánek** asi nebudou hodnotit tento ročník jako nejspěšnější (však také na můj první dotaz „Jaké to bylo?“, odpověděli bez rozmyšlení „Na...“ – pozn.redakce), protože sportovcům nepřálo počasí a foukal velmi silný vítr. Ten donutil pořadatele více naplnit vodou PETky, kterých stojí 10 v řadě a borci je mají na vzdálenost 10 metrů jednu po druhé sestřelit. Běžná vodní náplň bohužel neodolala větru a PETky padaly samy od sebe; proto pořadatelé vodu přilivali a přilivali, až sice PETky zůstaly v křídle stát, bohužel se zase daly dost obtížně sestřelit. Tentokrát byly ložiskové kuličky ráže 12 velmi slabé a kdo chtěl PETku úspěšně sestřelit, musel více střelu přitvrdit.

Do dvanáctičlenného finálového rozstřelu se dostal z průběžného 4.místa jen jediný přezletický zástupce Ota Spánek (na snímku vlevo), ale finále se mu díky větrným poryvům nepovedlo, skončil dvanáctý. Fanda Louček podobně skončil už v semifinále.

To, co se letos nepovedlo ve střelbě, vynahrádili si Přezletáci svým sice nesoutěžním, přesto vítězným souborem v 0.ročníku v přetahování lanem přes rybník. Soupeře sice nevtáhli až do vody, ale prý po prohře zbaběle utekl. Na příští rok plánují postavit přezletické soutěžní družstvo a poměřit síly v oficiálním 1.ročníku přetahování.

Skorobiatlon

Ptáte se, co to skorobiatlon je? To přece biatlon (střelba a běh), ale tak trošku jen skoro. Většinou se totiž biatlon běhá v zimě na lyžích (letní obdoba na kolečkových lyžích) a závodník či závodnice má na zádech při běhu pušku. Skorobiatlon s názvem 0. Přezletická trefa do černého se běží pěkně „po svých“ a puška zůstává ležet na palpostu. Také se střílí jen vleže a s oporou.

V neděli 2.září se na sportovní střelnici ve Ctěnicích konal nultý, tzv. vychytávací ročník, Přezletické trefy do černého, závodu dvojic žen a věkové kategorie nad 40 let plus minus dvě stě let (jak pravil klasik Jára Cimrman, když už jsme v rubrice SUP). By-

ly pravda výjimky, kdy nejmladší závodníci bylo 23 let, ale protože treninky prožívala s radostí tak spontánní, udělily pořadatelce Míše prostě a jasně divokou kartu (a kromě toho to byla dcera sponzora 😊).

Na startu se sešlo 25 závodnic, které byly rozlosovány do mnohdy dost nesourodých dvojic, což mě, a nebudu to

zastírat, velmi poškodilo v boji o vítězství. Nejen, že mi nebyl uznán protest na zamlžené brýle při druhé střelbě, ale má partnerka Olina Hanzlíková předvedla s Květou Loučkovou během závodu 2.směny neuvěřitelnou kličku – ze střelnice vyběhaly závodnice, na druhou střelbu přicházely havajské tanečnice Hulahula. A vrchol byl, že jsme s Olinou ani nevyhrály cenu útěchy! Kdybych bývala běžela pomaleji a díky zamlženým brýlím víckrát netrefila „černou“, mohly jsme být suverénně poslední. Takhle nám bohužel Květa vyfoukla jak cenu pro nejhorší dvojici, tak i cenu pro nejhorší jednotlivkyni 😊. Hlavní ale bylo, že jsme se nasmály až hanba. A o to přece šlo.

Nápad uspořádat závody pro ženy a ještě k tomu ve střelbě vzešel ze zmínky Danušky Mourové během Jarní ceny ve střelbě z malorážky, když při grilování klobás vzpomínala na závody branné zdatnosti, kdy se běhalo po lese a střílelo z malorážky či vzduchovky. A tak jsme si řekly, pojďme nalákat Přezletčanky našeho věku na podobné závody. Jiří Novák, trenér SSK Přezletice, nás okamžitě v nápadu podpořil a pak už to nabralo neuvěřitelný spád. Oslovily jsme nejen kondičně cvičící ženy, „holky“ z kulturní komise a dámy z OÚ a přilehlého okolí, ale pozvaly jsme i Vinořandy. Během léta proběhly 4 sřetecké tréninky a to byste viděli, jak se pečlivě kontrolovaly trefené body. Aby ne, když za desítku byla štamprlička.

Samotný závod byl z části zábavou, a o to nám šlo především, ale protože to byla i sportovní disciplína, kdy samozřejmě není důležité se zúčastnit, alebrž vyhrát, připravili organizátoři i cenu pro závodnici s nejlepším časem, tzv. absolutní vítězku. Tou se letos stala paní ředitelka MŠ Přezletice Míša

Spěváčková a zlatá okřídlená Viktorie tak od 3.září zdobí pracovnu ředitelny. Cena i děti jsou v dobrých rukou, protože zlatou medaili si odnesla dvojice Míša Jungová (restaurace Na statku) a Světlana Padalíková (učitelka MŠ Přezletice), stříbro získala opět paní ředitelka ve dvojici se Zdenou Hájkovou (kondičně cvičící) a bronz zdobí Vladku Jeřábkovou (maminka Nikolky z naší MŠ) a Renatu Šillerovou (maminka bronzových nohejbalistů Sweden Cup 2012).

Na příští rok už připravujeme

1. Přezletickou trefu do černého a máme už teď vymyšleno pár hodně zajímavých novinek. Přijďte a uvidíte. Sledujte pozorně letní zpravodaj 2013, ať nepropánete šanci trochu si zazávodit a hlavně se pobavit. A vovovo tom to je.

UMĚNÍ

Prázdniny se nesly ve znamení soustředění a různých kempů a soutěže všech možných úrovní začnou jako vždy s novým školním rokem. Budeme i nadále pozorně sledovat výkony našich zpěváků, hudebníků i tanečniců klasického baletu i moderních tanců, abychom naše čtenáře mohli informovat o tom, jak šikovní Přezletáci jsou. A jak už víme, tak opravdu jsou.

PEŘÍ

Letní čas, to je hlavně práce na zahrádce. Jak ale přijdou první deštivé chladné dny, to zase bude ve středu v podvečer prskat společenský sál ve švech a bude se plést a motat, barvit, navlékat korálky a hlavně si povídat. Vždyť už to znáte. Takových věcí se přes léto událo, až hanba 😊. LC

Dobry den, v tomto článku bych Vám rád přiblížil činnost TJ Sokol Přezletice v současné a také v budoucí době.

Sport v současné době nepatří u mládeže zrovna mezi nejoblíbenější činnosti a ani státní instituce a ostatní organizace, které podporovaly sport, tuto činnost již nepodporují... Nikde nejsou peníze (Sazka je prodaná a tak velké finanční toky, které od Sazky prostřednictvím ČSTV byly směřovány k jednotlivým sportovním klubům, jsou zcela nulové). Mnoho sportovišť z těchto důvodů také zaniklo, popř. stále chátrají, některá byla prodána developerům pro výstavbu rodinných domů apod. Ale...

Sedavá povolání popř. sezení při dlouhých studiích si vybírají svoji daň a tak si člověk pak rád protáhne svaly. Ale kde? Na mnoho hřišť člověka ani nepustí, jelikož většinou patří velkým sportovním klubům a nejsou určena pro širokou veřejnost popř. za to člověk musí patřičně zaplatit a čekat kdy že se dostane na řadu.

Ale proč by Přezletáci měli jezdit někam daleko na nějaká sportoviště, když tu máme poměrně pěkné jedno a přímo pod nosem? Pravda, také se už začalo pomalu řídit k těm chátrajícím. Proto jsme se dohodli, že bychom se pokusili o obnovení činnosti TJ Sokol Přezletice a opravili

a opět zprovoznil i jeho sportoviště, jak fotbalové hřiště, tak kurty (tenis, nohejbal..).

Abychom vůbec mohli toto uskutečnit bylo nutné začít vlastním Sokolem jako organizací jako takovou. TJ Sokol Přezletice má poměrně velkou historii a tradici a mnoho z nás se pod touto hlavičkou prohánělo po kurtech, hrálo ping-pong a především oddíl gymnastiky pod vedením pana Vojky dosáhl poměrně velkých úspě-

la odstrážena. Nyní se nám povedlo přípojku zprovoznit, je provedena revize a přípojka má vlastní hodiny. Dále byly provedeny brigády, na kterých byly provedeny úklidové práce (prořez stromů, stříhání tůjek, sekání trávy apod.), dále byla opravena vodárna, bylo zakoupeno čerpadlo pro postřik kurtů, kurty byly vyčištěny a jejich údržba bude i nadále pokračovat, byly opraveny fotbalové brány...

TJ Sokol Přezletice obnovuje činnost

chů. Asi před 2 měsíci jsem převzal agendu týkající se TJ Sokol Přezletice od Ing. Pavla Halíka.

Nyní je tedy kontakt na TJ Sokol Přezletice tento:

**Tělovýchovná jednota
SOKOL PŘEZLETICE
Miloslav Šulc,
Veleňská 105,
25073 Přezletice,
Tel.: 734 370 351**

Email: tjsokolprezletice@seznam.cz

● A co jsme za ty dva měsíce udělali?

Nejdříve bylo nutné vyřídit agendu samotného Sokola tzn. Aktualizace registrace na Ministerstvu vnitra a u ČSTV. Dále bylo nutné udělat novou přípojku elektriky na hřiště, jelikož původní přípojka by-

● Co je nyní v plánu?

Zcela zprovoznit kurty, opravit „boudu“ tj. malý domeček kde se ukládají věci spojené s hřišti (sítě, míče, počítadla, vápno apod.), opravit ploty kolem hřišť, jelikož síla a blbost vandalů nemá hranic, a ostatní činnosti jejichž cílem je zprovoznění a zkulturnění tohoto sportoviště.

Samozřejmě hřiště bez hráčů je pouze plocha, na které roste tráva nebo práší antuka, a proto píš i tento článek. Máte-li zájem stát se členem TJ Sokol Přezletice a zahrát si fotbal, tenis, nohejbal v Přezleticích, máte-li zájem spolupracovat s námi na provozu i třeba prostřednictvím sponzorství těchto hřišť, popř. i máte-li jakýkoliv dotaz týkající se výše uvedeného, obraťte se na mne.

**S pozdravem Míla Šulc,
TJ Sokol Přezletice**

Přezletický ZOO koutek má nové přírůstky! Bohužel je ale i o některá zvířátka chudší – viz Přezletice v obrazech.

Blížil se začátek léta a naše obec se v noci pěkně rozhoukala, a to nejen na topolech u rybníka, kde s železnou pravidelností vyvádějí svá mláďata sovy – puštíci. Letos nově zahnížil Pod zahrady i kalous ušatý a přiváděl svým hú, hú, písk, písk mnoho lidí k nápadu něco po něm fakt hodit. Noční klid nerušil jen kalous, svou kakofonii zvuků přidala v pozdním jare i sova pálená, která vyvedla mladé v podkroví stodoly na Dolní návsi. V letu vydávala dlouhé, protáhlé „chryyí“ a na hnízdě vyluzovala zvuky spíše chraptivé. Mláďata škemrala o potravu syčivým hlasem, který byl opravdu v noci slyšitelný na velkou vzdálenost. Nicméně samice mladé odchovala, pár nocí na sebe s dětmi pokřikovaly (to když se učily lovit) a posléze mláďata opustila rodné hnízdo a vyrazila „chryjiovat“ do světa. LC

LOH 2012 v Londýně očima

Jak už jste si možná při pravidelné četbě sportovní rubriky všimli, je mezi námi mnoho sportovců, kteří se věnují olympijským sportům na hodně vysoké úrovni. A ještě víc je tady těch, kteří se sportům letních OH věnují sice na úrovních nižších, ovšem se zápletem hodným všech mistrů naší republiky; ty také v řadách přezletických sportovců najdeme. Dejme jim slovo a přečtěme si jejich názor na úspěchy či neúspěchy českých sportovců v Londýně. Všem Přezletákům jsem položila stejnou otázku: „Jak byste zhodnotil vystoupení českých olympioniků ve vašem sportu?“

ATLETIKA

Ačkoliv při pohledu na olympioniky stále ještě cítí lítost i smutek z neuskutečněního sportovního snu, atletické přenosy nemohl vynechat **Ján Zvara:**

„Celkově vystoupení našich sportovců dopadlo nad očekávání, sám jsem si myslel, že přivezou maximálně 6 medailí. Jiná je otázka tolik zmiňovaných holinek... No nevím. Že by k Čechům patřily holiny podobně jako ke Skotům dudy? Ale k tomu sportu – Bára Špotáková prostě zlato, jen je škoda, že ten závod byl takový nudný. To větší nervy v oštěpu byly s Víťou Veselým, který se jednoduše řečeno sesypal a ačkoliv na to podle výkonů v kvalifikaci měl, hlava to prostě neunesla. Bohužel musím říct, že na to rozhodně neměl Jarda Bába ve výšce, protože jeho výkon těsně nad 220 cm nestačil ani na postup z kvalifikace. Jako bývalého výškaře mě rozhodně mrzí, že nemáme žádného skokana ani skokanku, kteří by konkurovali světové špičce a podobně jako Miloslava Rezková (zvítězila na LOH v Mexiku 1968 – pozn. redakce) přivezli zlato. Škoda, že nemáme ani žádného zástupce mezi trojskokany, třeba se jim, jako mně, také nechce skákat do písku, natož mokrého (viz minulá slovíčka – pozn. redakce). Zuzana Hejnová podala fakt skvělý výkon, medaili si už opravdu zasloužila. Pavel Maslák má smůlu, že proti němu stojí Afričané i Afroameričané, to je prostě jiná kategorie. A Roman Šebrle? Myslím jsem, že odstoupí během prvního dne, ale po první disciplíně? Je pravda, že dosáhl letos mezi ostatními Čechy nejvíce bodů, a tak měl právo na olympiádu jet, ale sport, zejména na olympiádu, by měl být na prvním místě, ne?“

BADMINTON

Michal (15 let) a Matěj (13) Hubáčkoví se věnují badmintonu 6, resp. 4 roky v klubu Sokol Meteor Praha Radotín a trénují ve viñoňské hale. Oba dva jsou nejlepšími hráči Prahy ve svých kategoriích a v rámci celé ČR jsou v TOP 10. A jak oni hodnotí vystoupení našich badmintonistů:

M+M: „Petr Koukal bohužel neměl štěstí na los. Asi si ho vybral už tím, že se dostal na olympiádu jako druhý náhradník, protože dva světoví hráči před ním museli ze zdravotních důvodů odstoupit. Je úžasné, že se Petr dokázal po nemoci vrátit, ale bude muset ještě hodně trénovat, aby se dostal zpátky do formy. Na současnou špičku ještě nestačí. Mohl mít štěstí na vylosovanou skupinu a postoupit do osmifinále, ale tam by nejspíš prohrál. To Kristýna Gavnholtová naopak na ten postup měla a díky jednomu prohranému setu s Ukrajinou do osmifinále nepostoupila. Škoda.“

JACHTING

Na skoro nejvyšším místě Přezletic, daleko od vody, vyrůstá možná nová olympijská nádeje českého jachtařského sportu, jedenáctiletý **Michal Košťář**, člen JC CERE Praha. Na jachtoposádkové lodi OPTIMIST suverénně ovládá svou věkovou kategorii a právem mu patří 1.místo v republice. V kategorii do 15 let už je to horší, je na 2.-3.místě J. Svými úspěchy si zajistil účast na ME i MS. A jak viděl Miša nástupce olympijské vítězky Lenky Šmídové?

„Já si myslím, že úspěchy byly dostatečné, že všichni udělali, co mohli. Už to, že se dostali na olympiádu, bylo hodně dobré. Škoda, že už před minulou olympiádou zrušili třídu EVROPA, ve které Lenka Šmídová závodila. Možná ji příští OH nahradí Veronika Fenclová, která v jednoposádkové lodi třídy LASE RADIAL skončila na skvělém 9.místě a jako jediná Češka se probojovala do finálových jízd. To Michal Maier ve třídě FINN (ve svých 48 letech byl nejstarším českým reprezentantem a účastnil se už pátých OH – pozn. redakce) ani Viktor Teplý ve třídě LASER nedokázali a ze svých rozjízdek nepostoupili. Dost foukalo a na moři je to rozhodně jiné než třeba na Lipně.“

JEZDECTVÍ, MODERNÍ PĚTIBOJ

Podívejme se na české jezdecktví a jeho „stopu“ na LOH v Londýně očima **ing. Cyrila Neumana**, z Jezdecké společnosti Ctěnice a spolukomentátora ČT 4:

„Hry 30. olympiády jsou minulostí. Stoleté olympijské výročí slavilo v Londýně jezdecktví. To je na programu novodobých her v disciplínách skoky, všestrannost a drezura nepřetržitě od roku 1912.

Na kontě českých jezdců je několik úspěchů, bohužel již staršího data. Meziválečné jezdecktví bylo ve své výkonnosti zcela srovnatelné se svě-

tem a dokladem toho je i zlatá olympijská medaile československého jezdce Františka Ventura z amsterodamských her v roce 1928.

Bohužel po roce 1948 byla československá jezdecká elita, kterou představovali především armádní jezdci, zcela rozprášena. Dokladem toho je pronásledování největšího sportovního hipologa 20. století, autora jezdeckých učebnic a přezletického rodáka mjr. Josefa Dobeše.

V posledních letech však popularita jezdecktví v ČR strmě stoupá a s ní i ambice českých jezdců probouzet se do nejprestižnějšího světového štetnutí, kterým bezesporu olympijské hry jsou. Není to snadné. Při 28. a 29. olympijských hrách se to podařilo českému jezdci Jaroslavu Hatlovi. Jeho stáj velmi stála o účast i při hrách v Londýně, především proto, že Velká Británie je skutečnou Mekkou jezdeckého sportu. Bohužel ani ekonomicky náročná mnohaměsíční příprava přímo v Anglii nepřinesla očekávané kvalifikační body a české jezdecktví v Londýně chybělo. V kvalifikaci na letošní LOH bojovalo 1000 jezdců o pouhých 15 volných míst (většinu míst obsadila družstva z jezdecky vyspělých zemí). Naši nejlepší jezdci skončili až ve třetí stovce, a to na postup na hry opravdu nestačilo.

Svůj dílek slávy si ale příznivci koní mohli prožít díky zlaté medaili Davida Svobody v moderním pětiboji.

Středisko jezdeckého sportu našeho moderního pětiboj je v Poděbradech, kde se o české reprezentanty starají manželé Kopečtí. Armádní středisko moderního pětiboj zakoupilo po neúspěchu na LOH v Pekingu pětibojářům čtyři koně a mnozí z českých parkurových jezdců se v průběhu čtyř sezón s Davidem Svobodou utkali na našich kolbištích. Každý, kdo viděl jízdou našeho zlatého olympionika, musel uznat, že od posledních her se jezdecký projev Davida Svobody výrazně zlepšil. Bohužel v moderním pětiboji se parkur jede na vylosovaném koni, a to značně ovlivňuje jezdcův výsledek. Každý jezdec má na přípravu s vylosovaným koněm jen 20 minut a smí si skočit pouhých pět skoků, a to je na poznání koně opravdu málo. To pak musí nastoupit zkušenosť jezdců, která bohužel většinou pětibojářů chybí. Někdy lze spoléhat na koně, protože i „tady byli koně ‚záchranáři‘, kteří opravili téměř všechny chyby, ale bohužel zde byli naopak koně, kteří reagovali na každé jezdecké zaváhání“ řekl po příletu

přezletických sportovců

olympioniků reprezentační trenér Robert Kopecký.

Doufejme, že se v budoucnu podaří navázat na dávné úspěchy našich jezdců a že se po mnoha letech ústrků našeho sportu podaří vytvořit v Čechách takovou jezdeckou základnu, ze které by mohl vzejít třeba i další medailista LOH podobně jako v roce 1936 již zmiňovaný major Josef Dobeš.“

SPORTOVNÍ STŘELBA

Spousta lidí očekávala další zlaté medaile, zvláště od Kateřiny Emons. Bronzovou medaili Adély Sýkorové, jedinou medaili české střelecké výpravy, tak budou mnozí hodnotit jako neúspěch, ale **Jiří Novák**, dlouholetý úspěšný trenér mládeže SSK Přezletice to vidí trochu jinak:

„Já osobně považuji čtvrté místo Kateřiny jako úžasný výsledek. Střelecký sport je velmi náročná disciplína, musíte mít jednak všechno v hlavě srovnané, za druhé musíte mít nazávoděno se světovými střelci. Jenže to jsou závody po celém světě a Katka to prostě nemůže zvládnout. Má malou dceru, žije s manželem střídavě v Kanadě a v Čechách, otec Petr je trenérem australské reprezentace, a do toho by měla létat na závody po celém světě. Je skvělá v tom, že se dokázala i v těchto podmínkách připravit tak, že postoupila vůbec do finále a čtvrté místo sice není medailové, ale stejně je to úspěch jako hrom. Ten tlak z obhajoby zlata z předchozích her je prostě enormní. Věk i ona o tom něco ví, protože její otec Petr Kůrka po získání titulu mistra světa byl na olympiádě v Soulu 1988 jasným papírovým favoritem na zlatou medaili a skončil hluboko v poli poražených.“

Adéla Sýkorová závodila v disciplíně 3 x 20 ran z malorážky, kde je nejdůležitější zvládnout poslední položku v kleče; tam je potřeba mít prostě ‚naklečino‘, a to ona zvládla velmi dobře. Věk se jí také do závodu nastupovalo v relativní pohodě, protože tři týdny před olympiádou se ve Francii velmi úspěšně zúčastnila závodů všech kvalifikovaných střelců na LOH. Ve vzduchové pušce vyhrála oba závody a v závodech 3 x 20 ran jednou vyhrála a ve druhém byla stříbrná. Škoda, že jen střeletiči fandou věděli, že si do Londýna vezeme horkou adepty na medaili.“

TRIATLON

Olympijský závod se sice skládá z podstatně kratších distancí než závod pro ‚železné muže‘ (Iron Mann), ve kterých závodí **Tomáš Tvrzník**, jeden z ‚novějších‘ obyvatel Přezletic, ale kombinace třech disciplín je pořád stejná. A jak on vidí úspěchy našich triatletů na LOH:

„Letošních her se zúčastnili 4 čeští reprezentanti – Jan Čelústka a Přemysl Švarc v mužské kategorii a ženy reprezentovaly Vendula Frintová a Radka Vodičková; kromě V.Frintové, která se kvůli zranění kvalifikovala téměř na poslední chvíli, to byli všechno olympijskí nováčci.“

Triatlon se konal v proslulém Hyde Parku. Ženský závod se jel 4.8.2012. Pro triatlon se zcela netypicky pro určení vítězky musel použít záznam cílové kamery. Zvítězila Švýcarka Nicola Spirigová před Švédkou Lisou Nordénovou (v čase 1 hodina 59 minut 48 vteřin). Třetí byla Australanka Erin Denshamová. Vendula Frintová dosáhla v celkovém pořadí na 15. místo (polepšila si o 8 míst ve srovnání s olympiádou v Pekingu). Za vítězkou zaozvala o necelé 2 minuty. Její kolegyně Radka Vodičková dokončila závod na 20. místě (za vítězkou zaozvala o 2 min a 45 sec. V první disciplíně (plavání 1,5 km) se dařilo Vodičkové, z vody vylézala devátá. Frintová byla po plavání třicátá. Během druhé disciplíny (silniční cyklistika 40 km) byly obě české reprezentantky vidět, jely v první skupině. Frintová měla menší potíže se v této skupině udržet. Vodičková se dokonce zapletla do hromadné kolize, pro ni našťastí bez pádu. V nabyté konkurenci (55 startujících) olympijského závodu se reálně neočekávalo čelní umístění našich děvčat, ale výsledky v cíli bereme pro naše barvy jako výborné. Drobnější kritika se na Frintovou s Vodičkovou snesla za nepřilži takticky zvládnutý přechod z cyklistiky do závěrečného běhu (10 km), kde ztratily obě několik pozic.

Olympijský závod mužů se konal 7.8.2012 také v Hyde Parku. Poslední dobou se ve významných závodech olympijského triatlonu neprosazovali papíroví favorité. Domácí Britové však měli ve hře především bratrskou dvojici Alistair a Jonathan Brownlee, kterým se v poslední době výsledkové dařilo. Byli tedy velkými favority. Úspěchem našich závodníků byl bylo umístění v první polovině závodního pole. Jan Čelústka se po první disciplíně (plavání 1,5 km) pohyboval ve druhé skupině závodníků. Nejrychlejším plavcem druhým byl Slovák Richard Varga. Přemek Švarc vyrazil na cyklistickou část závodu (40 km) ve třetí skupině, která díky dobré spolupráci všech členů dostihla na konci této disciplíny předešlou skupinu. Jako první profal cílovou pásku domácí závodník Alistair Brownlee v čase 1 hodina 46 minut 25 vteřin. Druhý doběhl Španěl, triatlonista Javier Gómez. Třetí byl bratr vítěze Jonathan Brownlee, který byl v průběhu závodu penalizován 15 ti vteřinami za porušení pravidel (za jízdou v depu). Jan Čelústka po nepřilži vydařeném běhu byl v cíli na 30.místě, se ztrátou na vítěze téměř 4 minuty. Jeho výkon ovlivnilo léčení zánětu nohy a výpadek tréninku. Přemek Švarc doběhl na 44.místě a za vítězem zaozval necelých 6 minut. Náročnost závodu a opravdové odhodlání závodníků, potvrdilo zkolabování třetího v cíli pár minut po doběhu do cíle.“

VOLEJBAL

aneb jak popularitu českého volejbalu zvedly zadečky.

„Jmenuji se **Radek Červín**, je mi 21 roků, studuji vysoké učení technické v Praze, ale především aktivně hraji a trénuji volejbal. Byl jsem požádán o zhodnocení vystoupení českých reprezentantů na letních Olympijských hrách v Londýně. Pokusím se tedy očima sportovce shrnout českou volejbalovou stopu na OH.“

K nelibě většiny českých volejbalových fanoušků se mužská reprezentace v šestkovém volejbalu v podstatě ke konci kvalifikace už ani nesnažila na turnaj dostat (poslední část kvalifikačního turnaje odehrávali hráči mladší 25 let). Vzhledem k výsledkům z posledních let se není čemu divit a těm starším by bylo zbytečné zazlívát neúčast na posledním turnaji, protože bychom v konkurenci světové špičky jen stěží uspěli (rozdíl mezi námi a účastníky OH je větší než rozdíl fotbalové reprezentace a účastníků MS). Rovněž nelze pominout fakt, že jsme ještě před dvaceti lety patřili do světové špičky - polemizovat o úpadku českého mužského volejbalu je nudné, zdouhavé a v dohledné době stejně těžko řešitelné. U žen vypadá situace trochu lépe, bohužel skvělé výsledky v Světové lize začaly předvádět až po skončení olympijské kvalifikace - lepší později než pozdě.“

Přesto naše země nezůstala volejbalově nezastoupena a to díky plážovému volejbalu. Je úsměvné, že nejlepší čeští beachři nejsou profesionální beachoví hráči, jako všichni ostatní účastníci OH, přesto v téměř 40ti letech předvedli pánové Kubala s Benešem velmi pěkné výkony a za reprezentaci naší země jim patří velký dík a uznání.

Ještě lépe na tom byly ženské dvojice, které tam byly dokonce v dvojím zastoupení. Dámy Klapalová s Háječkovou reprezentovaly se ctí, přesto největším překvapením se staly holkyně Kolocová se Slukovou. Během olympijského turnaje se staly miláčky olympijského patnáctitisicového publika a hvězdami naší země. Díky svým výkonům a konečně i své kráse byly nejpobulárnější dvojicí turnaje (dokonce jedna z největších hvězd NBA LeBron James je přišel požádat o společnou fotku – komu se to poštěstí). Abych holkám nekřivdil, na OH nepředvedly pouze, jak jim sluší plavkové dresy, ale skvělými výkony si došly pro páté místo, což je pro nás nevidaný úspěch. Jen stěží je nyní budu moci potkávat na českých turnajích, přesto ta olympijská show za to stála.“

Je po žních. Nebýt všudypřítomného prachu z polí nikdo by to dnes ani nepoznal. Škoda. Bývaly doby, kdy se dokončená sklizeň obilí skutečně oslavovala a ačkoliv mnoho z nás má „dožínky“ spojené s přehlídkou socialistických úspěchů v zemědělství, věřte, že dožínkové oslavy spadají do dob daleko minulých.

a snopy se vázaly ručně. Pak teprve mohl do pole vjet samovaz – ten obsluhoval „řidič“, další 2 vedli koně a nejmíň čtyři ženské odebíraly snopy a stavěly je do panáků. Pak se obilí svázelo na žebříňáčích přímo k mlátičce, která se postavila na dvoře přímo u stodoly, a k jejímu správnému chodu bylo potřeba 11 lidí.“

● **To byli všechno vaši stálí zaměstnanci?**
„Kdepak. Měli jsem jen stálé pracovníky, kteří se starali o koně a hovězí dobytek; ostatní jsme najímali podle sezónní potřeby – na řípu a pak žně. To byli většínou místní lidé; ženy okopávaly a jednotily řepu, pak na

● **Mám pravdu, Evo?**

„Určitě“, směje se Eva Fialová, Přezletanda každým coulem, která se narodila v jednom ze statků lemujících Dolní náves. Číslo popisné 28 se pyšně novým kabátem, střechou s kominikem pro šití a vjezd do bývalého statku zavírají stylová kovová vrata. Na první pohled je znát, že tu bydlí někdo, kdo se s láskou věnuje rodinné usedlosti. A což teprve, když se vrata otevřou a z nich vyjede načančaný koník, zapřažený do překrásné bryčky, kterého doprovází psi štekot. Už jen ten pohled na koňský povoz nás přesouvá do dob první republiky a té těsně po druhé světové válce.

● **Pojďme se chvíli zastavit v naší úspěšné době a povídej mi trošičku o své lásce k úrodné polabské zemi, ke koním, dědečkovi Dobešovi i svému strýci majoru Dobešovi, který je pořád ve světě „koňarů“ opravdovou osobností. Tak co ty dožínkové slavnosti?**

Na slovíčko... s Evou Fialovou

bylo nás mladých krojovaných jezdců, dále spousta dívek v krojích, které pak s mládenci tančily ‚besedu‘. A večer byla taneční zábava v hospodě u Maštaliřů. To byla taková tečka za celými žněmi, kdy měli sklizeno a hlavně vymláčeno skutečně už všichni. Někdo měl méně polí, tak se u něj na vratech objevil věnec z klasů dřív a také dřív v rámci svého hospodářství oslavil úrodu pod střechou. Skutečně bylo co slavit, protože si konečně všichni mohli po té pořádné dřině oddechnout. To nebylo jako dneska, že kombajn za den poseká i vymlátí obilí z 35 hektarů, tenkrát se se samovazem, taženým většinou 4 koňmi, posekaly tak 3-4 hektary za den. A to zůstávaly snopy na poli. Když byly vyschlé, odvážely se rovnou na mlat, když ale bylo mokro, skládaly se do panáků neboli mandelů. Vždycky 15 snopů tvořilo jeden mandel.“

● **To muselo být na poli dost lidí, aby to všechno zvládli posekat, svázat i odvézt.**

„To ale nebylo všechno. Nejprve se muselo jet pole obsekat, aby koně táhnoucí samovaz nepošlapali obilí (samovaz jel vedle koní vpravo – viz foto dole). Sekalo se ručně kosou

žních odebíraly po samovazu snopy, zatímco muži třeba jezdili s volským potahem s tzv. plečkou. Vzpomínám si, jak jsme jim s dědou Dobešem vozili bryčkou na pole svačiny a o žních pak i pivo z hospody U Kuklíků. Ostatně tam měli mužský ‚otevřený účet‘ – dostávali od majitelů hospodářství, pro které pracovali, takové známky, kde bylo vyraženo první písmeno z hospodářova jména

Při dožínkách

Eva Fialová byla tak hodná, že přinesla na naše povídání spoustu krásných fotografií.

„Tak tady mi bylo 12 let a jela jsem na mém Bobíkovi ve slavnostním dožínkovém průvodu z Kocandy k pomníku padlých legionářů). Asi tak 10

Samovaz při práci

Děda Dobeš s prvním lvánkem

(A jako Antoš, O jako Olmer apod.) a na tu známku jim hospodský čepoval pivo.“

● **S dědou jste jezdili bryčkou na pole. To on tě přivedl ke koním?**

„Vlastně ano, protože můj děda byl za první války u dragounů. Ačkoliv se na statku používali koně hlavně na práci, vždycky jsme měli alespoň jednoho jez-

deckého. Třeba grošák Bobík (viz foto) byl vyřazený jako dvanáctiletý od vojenské posádky a tak si ho vzal strejda Dobeš domů.“

● **Mluvíš o majorovi Josefu Dobešovi, úspěšném bronzovém olympijském jezdcí, trenérovi jezdeckví a šestinasobnému účastníkovi Velké pardubické?**

„Ano, to byl můj strýček. Ten miloval koně skoro víc než cokoli jiného a kvůli nim se dokonce na delší dobu rozhádal s rodinou. Jako starší syn měl pokračovat v hospodaření, ale on si postavil hlavu, že chce na Vojenskou jezdeckou akademii. Z prodaného obilí se mu podařilo získat potřebné peníze pro vstup na Akademii a odešel z domova. Napsal sice svému tatínkovi dopis na odpuštění, ale skutečně mu můj dědeček odpustil až v době, kdy se o strýci začalo psát v souvislosti s jezdeckými úspěchy, a to včetně bronzové medaile z jezdeckých soutěží družstev na OH v Berlíně roku 1936. A pak na něj byl skutečně pyšný, zvláště když si ho vyžádali jako učitele jezdeckví nejdříve T.G.Masaryk a v roce 1946 i Edvard Beneš (viz foto).

Strýc major Dobeš s prezidentem E. Benešem

● **Tebe učil strýček také jezdit?**

„Taky a bohužel vůbec nedělal rozdíl mezi malou holkou (bylo mi tehdy mezi 7 a 8 lety) a dospělými; chtěl vždycky co nejlepší výsledky a to se neobešlo bez přísnosti a zvýšeného hlasu. Pamatuji si jako včera, jak na mě křičel: ‚Jak to jedeš, ty káčo pitomá!‘. Ale i přes můj dětský odpor mne naučil spoustu věcí.“

● **Které se ti pak hodily v závodech, třeba na těch v letech 1946 a 47 v Přezleticích, že?**

„Tak to ani ne. Tenkrát jsem závodila se dvěma bělouši v bryčce a oba dva ročníky jsem suverénně vyhrála. A pak už doba tak nějak závodům nepřála. Pro jízdu na koni mi strýc dal sice spoustu dobrých rad, a to včetně skákání přes překážky, ale to jsem moc v životě nepoužila. Sice jsem ještě coby čtrnáctiletá chtěla na koni závodit a nejlépe ve steaplu, ale maminka se moc bála, aby se mi něco nestalo, a tak jsem na dráhu žokejky nastoupila. To moje o rok mladší kamarádka Eva Palyzová, rozená Vítová z Popovic, měla z mého pohledu více štěstí. Na koni strávila v podstatě i všechny cesty do Hospodářské školy v Brandýse, to já jezdila autobusem, a v každém volném čase trénovala. Provdala se brzo za závodního jezdce Palyzu a odstěhovala se za ním na Moravu. Ani tady neprestala trénovat a jako jezdyně se dokonce zúčastnila i Velké pardubické. Její syn je teď spolujednatel závodistiště v Lysé nad Labem.“

● **Jet Velkou.... to je i dnes sen mnoha jezdců a tvé kamarádce se splnil. Není ti trochu líto, žeš mohla být na jejím místě ty?**

„Když mi maminka tehdy zakázala jezdit, tak mi to jako mladé holce ani tak nepřišlo. Ale když mi bylo tak třicet, to jsem pocítila lítost, zvláště když Eva závodila a strýček měl spoustu úspěchů coby jezdec i trenér. Jako jezdec se sice zúčastnil Velké naposledy v roce 1946, ale pokračoval dál jako trenér a odchoval i Letce, vítěze Velké v roce 1956. Koňmi prostě žil... No ale vzhledem k tomu, jak to pak s mým strýčkem dopadlo (strávil dlouhé roky v komunistickém vězení – pozn.redakce), jsem ráda, že koně nebyli jedi-

Strýc major Dobeš s prezidentem T.G. Masarykem

nou náplní mého života. Oni totiž komunisti koně neměli vůbec nijak v lásce.“

● **To je pravda, vždyť i Cyril Neumann v loňském vánočním Naslovíčkaru vzpomínal na to, jak koně místo na loukách, kolbištích a závodistištích skončili tzv. v burtech.**

„Na tu dobu nevzpomínám vůbec ráda. Těsně po válce, když tady byli rudoarmějci a některé jsme měli ubytované i u nás, jsem od nich dostala hříbě. Protože bylo malé, nechtěli se s ním vracet zpátky do Ruska. Dali jsme mu jméno Ivánek a protože to byl poník, skvěle se mi na něm jezdilo. Byl to takový ‚plesnivák‘, který měl ke staru postupně bělat. Toho jsem se bohužel nedomýšlela, protože Ivánka nám v 50.roce vzalo nově vzniklé JZD. Sebrali nám i ostatních 6 koní a ... (Evě se i dnes lehce chvěje hlas). Ponechali si jen dva na práci a ostatní odvezli na jatka.“

● **Vzali ti tvého koně... Ono to ale nebylo jen o koních, že?**

„Byla to hrozná doba, co si budeme povídat. Nechci na to raději vzpomínat, ale je pravda, že všichni soudruzi nebyli v Přezleticích tak zlí jako jinde v Čechách. Možná to bylo i tím, že jsme byli malá vesnice a všichni jsme se znali. Možná i proto nám veškerá zabavená půda zůstala v našem vlastnictví; můj otec ji nikdy na JZD nepřevedl. Sice na

ni nemohl hospodařit, ale byla pořád jeho. I mně vlastně pomohl místní tajemník MNV a ředitel Strojní a traktorové stanice – když mě jako ‚kulačku‘ vyhodili z výzkumáku, pomohl mi najít místo účetní u něj v STS. Místní MNV na mě sice tlačilo, abych pracovala v JZD Přezletice, ale to jsem opravdu nemožila. Dívat se, jak cizí pracují na našich polích, to jsem si nedovedla představit. Třeba by přišel pomáhat i nový traktor, který si můj otec v roce 1948 vzal na hypotéku a ten mu také zabavili a poslali do STS Brandýs. Splátky ovšem dál musel platit otec (200.-Kč měsíčně) a po jeho smrti i my; teprve v roce 1990 se nám podařilo dluh zaplatit.“

● **Rok 1989 musel být pro tebe satisfakcí.**

„Byl a jsem ráda, že jsem se toho dožila. Škoda, že mi začátkem 90.let nebylo miň, určitě bych začala hospodařit na rodinných polích sama. Takhle jsme raději založili družstvo a obděláváme půdu společně.“

● **Myslím si, že by tvůj dědeček Dobeš měl z tebe radost. A nejen on, samozřejmě. Nevadí ti, jak se v posledních letech pole mění na nové obytné čtvrti?**

„Vadí, protože zejména tady přicházíme o spoustu úrodné půdy. Ale na druhou stranu, při dnešních hektarových výnosech, které jsou několikanásobně vyšší než tehdy, to je asi přirozený vývoj. Je pravda, že i já prodávám některá pole k výstavbě, ale to jsou většinou ta, která mi byla dána jako náhrada za jiné pozemky. K těm už takový vztah nemám. (to je případ Bílých vrátek, tzv. Panských polí, které patřily Němcům a byly použity jako kompenzace – pozn.redakce)

Najednou zazvoní telefon.

„Propána, to je hodin, vždyť já budu muset jít nakrmit koníka, už na mě teď jistě netrpělivě čeká“, říká Eva a zvedá se k odchodu.

● **Prosim ještě poslední věc – blíží se začátek října a s ním další Velká pardubická steaplechase. Pojedeš se do Pardubic podívat?**

„Jezdívala jsem a ráda, mám mezi koňáři spoustu přátel a známých. Poslední roky se ale raději dívám doma na televizi, protože tam si ten závod člověk víc užije.“

● **No jasně, vidíme celý závod a nemusíme čekat, až se objeví koně, kteří zmizeli za lesíkem ☺.**

„Přesně tak. A kromě toho jsou závody v poslední době nějak moc ‚společenské‘ a tak raději dávám přednost komornějšímu závodění v Lysé. Tam je větší klid na všechny přátele.“

Děkuju moc za krásné vzpomínání na tvé dětství v Přezleticích a za všechny děti v naší obci doufám, že i ony se zase někdy projedou v bryčce tažené tvým koníkem. LČ

Přezletické závody v roce 1946 - Eva Fialová v bryčce